Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2234 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 8 iulie 1956

Pe șantierele tineretului

Începe construcția clădirii uzinei hidroelectrice de la Bicaz

BICAZ (prin telefon). — „Mîine începe turnarea la fundația uzinei". Vestea s-a răspîndit ca fulgerul pe tot șantierul și a umplut de bucurie inimile constructorilor de la Bicaz. Toată noaptea de vineri spre sîmbătă echipele de mineri au muncit intens, pregătind cu grijă ultimele lucrări în vederea turnării betonului. Inginerul Ștefan Fințescu s-a culcat îngîndurat. Trebuia să se scoale cu noaptea în cap. Era nevoie de el pe șantier. Tîrziu în noapte, cînd s-a trezit, afară ploua.

— Ploaia asta ne încurcă tot planul turnării. Nu vom putea începe — își spuse el supărat și încercă să mai adoarmă un pic.

După un timp ploaia s-a oprit, geana de ziuă s-a lăsat tot mai mult.

Cînd a ajuns la fundația uzinei, era ora 4 și jumătate. Aici l-a întîlnit pe inginerul utemist Nicolae Con.

— Cînd ai venit? Te pomenești că n-ai dormit de loc noaptea asta — îl întrebă Fințescu.

— Asta n-are importanță. La ora trei eram aici.

Inginerul Mihai Armașu, șef de schimb de noapte, nu rămase surprins văzîndu-i pe colegii săi așa devreme pe șantier. Le înțelegea pe deplin emoția. Cu toții s-au sfătuit asupra ultimelor măsuri ce mai trebuiau luate.

Colectivul de topometri, condus de inginerul Mircea Băcanu măsura cu grijă ultimele cote.

Pichamerele și-au încetat activitatea, însă îndată intrară în funcțiune furtunurile cu aer comprimat care curățară tot praful și resturile de rocă. Paralel cu aceasta, s-a instalat conducta de evacuare a apei.

Peste o oră oaspeții pot asista la momentul turnării.

De undeva, din apropiere, se aude un cîntec. Pe scara ce coboară în groapa de fundație a uzinei și-au făcut apariția brigadierii.

Înaintea tuturor se află stegarul. Brigada utemistului Adam Ștefan deține de 6 săptămîni consecutiv steagul de „brigadă fruntașă pe șantier". Tinerii din această brigadă au turnat primii metri de beton la buncărul central de la fabrica de beton.

Acum ei au marea cinste de a turna primii metri cubi de beton la fundația clădirii hidrocentralei.

Pe tot șantierul, acest moment este considerat ca un eveniment istoric în construcția marii hidrocentrale de la Bicaz.

Primii metri cubi au fost turnați de tinerii brigadieri

Șeful brigăzii își împarte tinerii. Unii vor asigura buna funcționare a betonierei, alții vor transporta betonul, sau vor minui vibratoarele. Brigada de tineret condusă de Cristea Polizu și-a luat și ea postul în primire, aprovizionînd betoniera. La blocul 4 B de la distribuitorul uzinei, unde urmează să se toarne betonul, pregătirile sînt gata.

E ora 12 și jumătate. La această oră oaspeții de pe tot șantierul, în frunte cu conducerea complexului hidrocentralei, au coborît în marea groapă de fundație a uzinei, la 22 metri adîncime.

Din ea, pînă în prezent, s-au dizlocat peste 300.000 metri cubi.

Sirena a început să sune fără sfîrșit. În același timp se aud bubuituri puternice, ca de tun.

Ele amintesc de momentul străpungerii tunelului de aducțiune. Se pușcă roca.

Peste tot se răspîndește o boare de apă răcoritoare. De sus, de la buncăr, se aude un zgomot puternic. Instalația provizorie de fabricare a betonului a fost concepută de inginerul utemist Nicolae Con. Prin sistemul el de mecanizare, timpul de preparare a betonului este redus cu 20 la sută.

Nu peste mult timp va intra în funcțiune fabrica de beton, și atunci betonul va fi turnat cu ajutorul pompelor și al macaralei turn.

În cîteva minute betonul malaxat este încărcat de brigadieri în roabe. Prima roabă este dusă de utemistul Mustețea Romulus, secretarul organizației U.T.M. a brigăzii. El este urmat de utemista Nicolae Aurelia.

Betonul este vărsat pe platforma instalată în blocul 4. De aici este luat cu lopata. Cinstea de a arunca prima lopată de beton în fundația uzinei îi revine brigadierului utemist Adam Ștefan, care zilele trecute a dus la cel de al II-lea Congres al U.T.M. salutul tineretului de la Bicaz.

Lopătează apoi pe rînd Ion Rosmănică, inginerul șef al hidrocentralei, Sandu Bruștea, secretarul comitetului de partid, Ștefan Budescu, directorul general al hidrocentralei, inginerul Dumitru Mosora, tînărul constructor Ștefan Ghervan și alții.

Lumea aplaudă, constructorii se fotografiază.

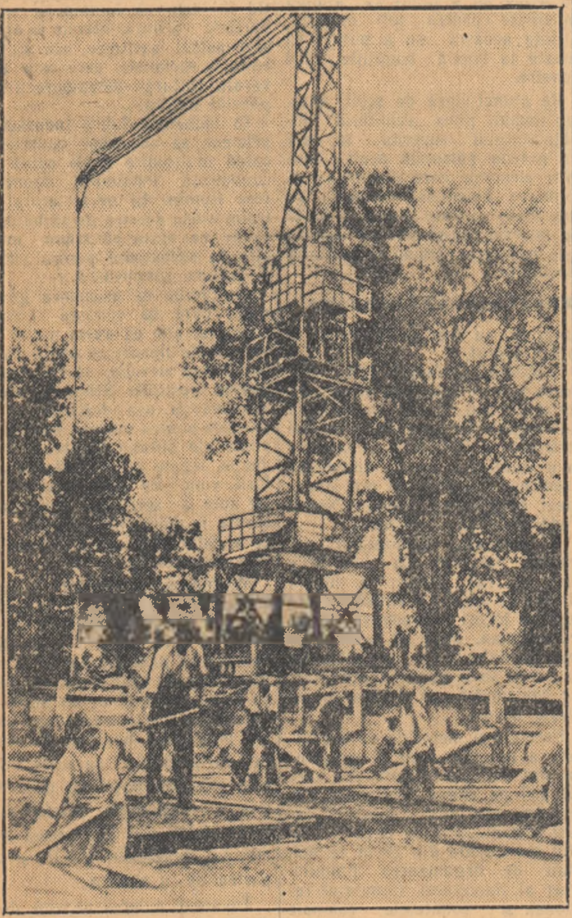
Peste ani, cînd turbinele vor da lumină fotografiile le vor aminti de această zi.

Localnicii povestesc gazetarilor și celorlalți oaspeți despre faptele deosebite ale brigăzii conduse de minerul Mihai Mrejeru, care a depășit regulat planul cu 100 la sută și a adus un însemnat aport la grăbirea lucrărilor de excavație, despre munca comunistului Alexandru Albiciu, a fierarului betonist Mihai Huțupașu și a echipei de dulgheri condusă de Constantin Tomulescu, care a ajutat în momente grele la armarea malurilor, despre neobositul maistru Ion Ghinciolu și a inginerului Armașu, despre greutățile ce au trebuit să le înfrunte constructorii datorită ploilor din acest an.

După turnarea primilor metri, constructorii au toastat în cinstea acestui eveniment.

Fiți mîndri, dragi constructori de pe șantierul național al tineretului de la Bicaz, de noua voastră victorie!

C-TIN ANDREESCU
Corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Pe șantierul tineretului din Cluj munca se desfășoară într-un ritm cu adevărat tineresc.

În prezent se lucrează la săpăturile de fundație pentru prima clădire și se apropie de sfîrșit lucrările pentru terasamentul unde se vor turna masivele piese de beton necesare construcțiilor. Multe din aceste piese prefabricate vor avea mai mult de 2000 de kg.; și ele vor fi ridicate și fixate cu ajutorul impunătoarei macarale.

Foto: I. MICLEA

Da, veți învăța carte

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). —

În seara aceea nu s-a înscris nimeni. La despărțire însă, Irina Bolog, care stătuse de o parte, se apropie de delegata comitetului raional și îi zise:

— Vino la noi acasă. Vreau să stăm mai mult de vorbă.

Cele două tinere mergeau alături. N-au trecut cîteva minute și iată-le acum în casa Irinei: o familie de romi unde ghiceai imediat că fata asta cu ochii și părul negru este mînă de aur în gospodărie.

Au început discuția fără nici o introducere.

— Petruș, un vecin de-al nostru, s-a întors de pe șantier. De fapt, a fugit. Noi îl cunoaștem bine. E un leneș. Dar el spune că pe șantier nu s-ar lucra bine. Eu nu cred. De aceea înscrie-mă: merg pe șantier. Mîine vom sta de vorbă și cu ceilalți.

A doua zi de dimineață, Irina veni cu Lăcătuș Gabor, un văr al său, în vîrstă de 19 ani. Pe activistă a întrebat-o:

— Tovarășă, dacă nu știm carte putem să mergem?

După mustrarea serioasă pe care au primit-o amîndoi pentru faptul că au lipsit de la cursul de alfabetizare, se așteptau la o respingere categorică. Cînd colo...

— Mergeți — li s-a spus. Acolo veți putea învăța.

Muncă însuflețită în campania de vară

Chitanța numărul 1

ALEXANDRIA (de la corespondentul nostru). Un grup de tineri în frunte cu utemista Ioana Jumară, șefa echipei a 2-a de cîmp, s-a înfățișat de cum a venit de la cîmp în biroul președintelui. Ioana era supărată de-a binelea.

Și cum să nu te superi. Colectiviștii au terminat de secerat întreaga suprafață de orz (15 hectare) în numai 3 zile. Apoi l-au treierat. Acum mai trebuie doar să fie umpluți cîțiva saci, încărcați în camion și duși la baza de recepție.

— De ce să nu ia gospodăria noastră chitanța nr. 1 pe raion?

Președintele a încruntat puțin din sprîncene, dar în sinea lui s-a bucurat văzînd interesul tinerilor pentru bunul mers al treburilor gospodăriei.

— Vom duce cota la bază chiar mîine dimineață — i-a asigurat președintele pe tineri.

A doua zi, nici nu se luminase bine de ziuă și camionul gospodăriei colective „Steaua Roșie" din comuna Storobăneasa, raionul Alexandria era gata de plecare.

Seara, după ce au venit de la cîmp, colectiviștii s-au adunat în jurul președintelui. Acesta le spuse că ei, colectiviștii din Storobăneasa, au primit chitanța nr. 1 pe raion.

— Era să ne-o ia alții înainte. Erau cu căruțele pe drum.

Noi am fost cu camionul și i-am întrecut — povestește șoferul.

Au început secerișul grîului

ZIMNICEA (de la corespondentul nostru). S-a copt grîul. Vestea au adus-o brigadierii de cîmp din gospodăria colectivă „30 Decembrie" din Conțești, raionul Zimnicea. De cum au început să îngălbenească lanurile, ei treceau în fiecare zi pe la cîmp.

Cînd a auzit vestea, Gheorghe Doicin, președintele, a adunat în grabă consiliul de conducere la sfat.

Utemistul Gheorghe Văituș, mecanizator din brigada a 4-a s-a dus să spună noutatea și celorlalți tractoriști.

În curtea gospodăriei s-au adunat colectiviștii. Vorbeau cu aprindere și încercau boabe de grîu din mănunchiul adus de brigadieri.

Sfatul consiliului de conducere s-a terminat. Au ieșit cu toții în curte.

— Ei, ce ziceți, e copt grîul? — i-a întrebat președintele. Și la răspunsurile chibzuite, a adăugat: „Mîine începem".

Și bătălia a început a doua zi. Secerătorile-legători culcau valuri de grîu la pămînt. Colectiviștii legau snopii, apoi îi așezau în clăi. Era atîta voie bună încît nici n-au observat cum nori grei, prevestitori de ploaie, s-au îngrămădit pe cer. A început să plouă. În cele cîteva ore au fost secerate 5 ha de grîu.

Colectiviștii au plecat de la cîmp necăjiți. A doua zi era duminică.

— Eu zic să lucrăm și mîine — se adresă Gheorghe Văituș colectiviștilor.

Primii care i-au susținut propunerea au fost utemiștii. Apoi au încuviințat și cei mai vîrstnici.

Duminică a fost vreme frumoasă. Colectiviștii din Conțești au muncit cu spor. Pînă acum au fost recoltate 28 ha de grîu.

Frămîntări la Topalu

La asfințit, soarele părea că se cufundă în Dunăre. Vaporul plutea mai departe, către Hîrșova. Drumeagul ducea spre centrul satului. Se însera. Liniștea punea stăpînire pe întinderi.

În fața colțului roșu, o cameră încăpătoare, se aflau cîteva persoane. Discutau.

— Eu așa cred — spunea un bărbat mai în vîrstă — la toamnă ne-om mira cîți săteni au să mai treacă în colectivă.

— Treaba asta se va întîmpla mai devreme — interveni un băiat înalt, cu trup de atlet. De ce crezi că tocmai la toamnă?

— Chiar așa — aprobă o fată. Eu chiar am convingerea că așa va fi...

— Așa sînteți voi, tinerii. Mai visători decît noi, vîrstnicii — căuta să se apere bărbatul care vorbise întîi. Și discuțiile au continuat încă mult. Pînă la urmă am aflat că pe fată o cheamă Ioana Croitoru și că este membră în comitetul organizației U.T.M. din gospodăria colectivă. Flăcăul, Ioan Turcu, este secretarul comitetului U.T.M. pe comună. Pornim împreună spre sfatul popular. Aici, un mănunchi de săteni, împreună cu președintele și secretarul sfatului, discutau tot despre colectivizare. Unii erau de părere că ar fi bine dacă întovărășiții ar trece cu toții la colectiva din comună. Alții ziceau că n-ar fi rău nici dacă s-ar înființa a doua colectivă. Cum va fi pînă la urmă, nu se știe încă. Fapt este că în Topalu, ca și în atîtea alte sate din regiunea Constanța, colectivizarea a devenit o problemă a oamenilor, a țăranilor muncitori. Și dacă comuniștii de aici luptă zi și noapte pentru ca întregul sat să fie cît mai repede colectivizat, apoi nici utemiștii nu stau degeaba.

Pe la începutul acestui an, toți utemiștii (cei din gospodărie, cei din întovărășire și cei din sat) s-au sfătuit despre felul în care să sprijine ei, fiecare în parte, colectivizarea. Secretară era pe atunci Sofia Orbocea, fata fierarului din sat. La sfîrșitul discuțiilor au stabilit să aducă la cunoștința organizației de partid hotărîrea lor ca, din fiecare echipă de agitatori, să facă parte și cîte unul sau mai mulți utemiști.

Asta, întîia chestiune. A doua, ca fiecare utemist să-și convingă părinții, rudele sau prietenii să intre în gospodărie.

N-au trecut multe săptămîni și în colectivă au început să vină cereri noi. Pe Dinu Tudorache și Postole Jipa, cînd au venit să aducă cererile, i-a întrebat Gaidargiu, președintele.

— V-ați hotărît și voi?

— De ce nu? au răspuns ei. Ce, numai neamurile să ne fie în colectivă? Răspuns, pentru care utemista Maria Ilie se putea mîndri. Nicolae Vînă, un băiat a cărui răbdare îi enerva pe unii, nu s-a lăsat nici el pînă nu și-a convins neamurile: pe Nicolae Anghel, Neagu Dumitrache și Dumitru Cocoș. Sofia Orbocea însă, secretara, trecea în acele zile prin unele dintre cele mai grele momente. Cum să meargă ea cu echipa de agitatori, pe la alții, cînd nu-l putea convinge nici pe tatăl ei? El o ținea una și bună: la toamnă. Promisiunea aceasta însă o mai făcuse Orbocea. Trecuseră două toamne, și tot degeaba. Fata, deși are 18 ani, deși e secretara organizației, se simțea, în fața împotrivirii părintelui, neputincioasă. Într-o zi, spre seară, mama o surprinsese plîngînd. Aflînd pricina pentru care plîngea a luat-o la rost:

— Și de ce nu mi-ai spus mie pînă acum? De asta trebuie să plîngi? Îmbracă-te și du-te pe la cămin, pe la colțul roșu. Acolo are să-ți treacă.

Cum a venit bărbatul de la covălie, nevasta și-a luat în primire rolul de agitatoare. În fond, au discutat despre ei, despre casa și despre traiul lor, făcînd comparație cu alți săteni, colectiviști bineînțeles. Ion Cocoș, de exemplu, înainte de a intra în gospodărie avea tot atîta pămînt ca și Orbocea. Are doi ani de cînd e colectivist. Anul trecut și-a reparat casele. Acum și-a cumpărat radio. Mîine cine știe ce lucru de folos își va mai aduce în casă! Pe cînd el, Orbocea, nu face altceva decît să se gîndească și iar să se gîndească.

— Nu mai merge așa — a încheiat nevasta. Gîndește-te și tu. Copiii ne cresc. Fata asta, Sofia, se usucă. Azi am găsit-o plîngînd. Ea e tînără și se uită cu jind la traiul colectiviștilor. Pe tine nu te doare? Nu vezi?

Nu se putea spune că pe Marin nu-l dureau vorbele nevestei. Tot

(Continuare în pag. 2-a)

La chemarea comitetului orășenesc U.T.M. București, aproape 200 din elevii Școlii profesionale C.F.R. de la depoul „Chivu Stoica" din București au plecat să ajute gospodăriile de stat din jurul Capitalei, la muncile agricole. Ieri (6 iulie) o parte din ei au sosit la secția Frunzănești a gospodăriei de stat Pantelimon și în aceeași zi au început lucrul.

Vreți să cunoașteți impresiile lor despre noua muncă și părerile conducerii secției despre comportarea lor în timpul muncii? Ascultați!

„Am venit aici să muncim. Ni s-a spus acest lucru încă de la plecare și am fost conștienți de însemnătatea lui.

Cum ni se pare noua muncă? În orice caz folositoare tuturor. Este destul de migăloasă, cîteodată grea, dar are pentru mulți dintre noi aspecte interesante pe care nu le-am cunoscut pînă acum și care ne atrag. Avem timp de distracție și de sport. Condițiile de viață sînt bune".

Iată acum ce spune șeful secției Frunzănești, comunistul Constantin Petcovici:

„Mi-s dragi cu toții pentru că sînt disciplinați, fac lucrări de bună calitate și muncesc cu tot elanul tinereții lor. Nu exagerez. Aceasta este realitatea. Și acum, vă rog să notați ceva despre importanța lucrărilor pe care le execută tinerii aceștia. Secția noastră trimite zilnic pe piețele Capitalei 15-20.000 kg. legume și zarzavaturi. La întreținerea și la recoltarea la vreme a acestor produse legumicole lucrează acum „voluntarii" și cu toate că-s începători în această meserie, muncesc bine.

Elevii sprijină gospodăriile de stat

Tinerii în timpul lucrului
Foto EUGEN CSIKOS

Fruntașa în producție Floarea Dinescu lucrează în secția ringuri a întreprinderii textile „11 Iunie" Pitești. Aplicînd metodele Marșrut, Jandarova și Kovallov reușește să depășească norma cu 35%.

Plecarea delegației guvernamentale a R.P.R. în R.P. Mongolă

La 6 iulie a plecat din București, îndreptîndu-se spre Ulan Bator, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care va participa — ca invitată a guvernului Republicii Populare Mongole — la festivitățile prilejuite de cea de a 35-a aniversare a revoluției populare mongole.

Delegația este compusă din tovarășii: Gh. Hossu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, (conducătorul delegației), Mihai Dalea ambasador extraordinar și plenipotențiar al R. P. Romîne în U.R.S.S. și în R.P. Mongolă și dr. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii.

(Agerpres)

Unde mergem azi?

ATLETISM: Ora 9 și ora 16,30: Finala campionatului de juniori și concurs de selecție.

FOTBAL: Ora 9, teren Locomotiva P.T.T.: Energia Metalul „23 August" — Progresul Călărași (cat. C), ora 11: teren Giulești: Locomotiva M.C.F. — Energia Metalul Constanța (cat. C).

NATAȚIE: ora 9 și ora 16, ștrandul Tineretului: „Cupa de Vară" (comp. pentru echipele feminine de polo), ora 11: Știința București — Energia Constructorul București (cat. B).

GIMNASTICA: ora 9, sala Stadionul Tineretului: Camp. republican de juniori.

CALARIE: ora 9 și ora 16, terenul hipic din parcul raionului Gh. Gheorghiu-Dej: Concurs republican.

Însemnări

Unde încep neînțelegerile

În București, chiar într-un cartier mărginaș, meseria de bibliotecar nu implică atîtea complicații ca într-un sat. Ba dimpotrivă, unii o socotesc reconfortantă.

Silvia e bibliotecară. Radu, prietenul ei, normator pe un șantier de construcții e de părere că bibliotecarii vîntură lumea degeaba.

Pe Silvia Botescu o cunosc de mult. Înaltă, cu umerii vînjoși, cu părul blond tăiat scurt, o văd în fiecare dimineață trecînd prin fața casei mele, totdeauna grăbită și veselă, ca și cum întîlnirea cu cele dintîi raze ale soarelui i-au trezit în minte o frîntură de cîntec. Silvia are douăzeci de ani, însă vecinii, cu toții, o socotesc mult mai tînără. Poate că de vină sînt ochii ei căprui înotînd în taine și glasul subțire, catifelat, plin de neastîmpăr. Silvia își risipește rîsul cu dărnicie în toate — și n-o face nici o dată cu măsura dinainte stabilită, aici atît, aici atît. Odată, pe vreme de ploaie, am surprins-o punînd vaporașe de hîrtie pe șuvița de apă ce curgea lîngă bordura trotuarului. M-am oprit s-o privesc. Cînd și-a dat seama de asta, s-a întors și mi-a spus supărată:

— Nu mă pricep deloc! Încerc de mult și nu izbutesc nimic. Poftim încoace, poate ai mai mult noroc decît mine.

Silvia are ca ajutoare la bibliotecă o fată scundă, durdulie, cu nasul în vînt, care se pricepe de minune să înduplece pe responsabilul financiar din secțiunea culturală a sfatului popular de care aparțin, să le cumpere cele mai noi tipărituri. De trei ori pe săptămînă, amîndouă fetele o pornesc pe străzile din apropierea bibliotecii și împart cărți acelora care nu pot veni să și le schimbe singuri.

Radu a întîlnit-o întîia oară pe Silvia într-una din aceste zile, cînd fata tocmai ieșea cu niște cărți dintr-o casă veche, cu curtea largă, ca de han. I-a tăiat calea și i-a zis:

— Vinde-mi și mie un volum.

Silvia s-a oprit mirată și a izbucnit în rîs. Îi plăcea îndrăzneala flăcăului.

— Nu pot, i-a răspuns ea. Vino la bibliotecă și-ți împrumut. Astea sînt pentru altcineva.

— Și pentru cine anume, dacă nu te superi?

Silvia l-a privit în ochi.

— Dacă vrei să știi, vino cu mine și-ai să vezi.

Radu nu s-a dat înlături, a însoțit-o pînă în capul străzii, unde, într-o casă joasă, îmbrăcată cu glicină, fata era așteptată de-o gospodină înconjurată de vreo cinci copii pe care tocmai îi îmbăiase și se chinuia acum să-i culce. Silvia a pus cărțile pe masă, apoi s-a prins la joacă cu unul din copii. Radu sta deoparte, nu-i venea la îndemînă să se amestece și nici n-avea poftă. Silvia mai întîrzie puțin apoi porniră împreună.

— Munca de teren îți se plătește? o întrebă el cînd ieșiră în stradă.

Ea scutură din cap.

— Atunci?

— Nu înțeleg, făcu fata, surprinsă. E nevoie să primesc bani în plus pentru asta?

Radu ridică din umeri nedumerit.

De la întîlnirea aceasta Silvia s-a schimbat parcă pe neașteptate. Înainte era veselă, rîdea mereu și trecea cu ușurință peste necazuri. Acum însă cădea uneori pe gînduri, urmărind cu închipuirea ceva ce de bună seamă îi era drag, fiindcă buzele i se arcuiau într-un surîs blînd și ochii ei căpătau o strălucire ciudată, neînțeleasă de cei din jur.

Radu, după amiază, cînd isprăvea lucrul, se îndrepta spre bibliotecă și se supăra cînd n-o găsea acolo. Ajutoarea Silviei n-avea ochi buni pentru el. Cum îl vedea așezîndu-se într-un colț al odăii se apropia și-l lua în primire:

— Ce doriți să citiți?

Radu simțea că se înfurie numai cînd o vedea.

— Știu eu? Adu-mi ce vrei!

Dar se plictisea și nu citea nimic. Silvia, cu încăpățînarea ei de a pleca să împartă cărți prin cartier, îl scotea din sărite. Nu înțelegea pentru ce își bate capul cu asta, căci își zicea: cine vrea, vine și citește, cine nu, să-i fie de bine; n-are însă nici un rost să te duci să-l rogi.

Silvia nu-i lua în seamă supărarea. Ajutoarea ei rămînea să aranjeze vitrina, să rînduiască mesele în cele două odăi umbroase, iar ea pleca și-și vedea liniștită de treburi. De la un timp, Radu nu găsi cu cale s-o mai însoțească și nici s-o mai aștepte.

Silvia trecea totdeauna și pe la un bătrîn tipograf cu vederea tare slabă, dar îndrăgostit nespus de cărți. Și din cînd în cînd, întîrzia la el să-i citească poezii.

Radu, aflînd despre lucrul acesta o luă în rîs:

— Te pomenești c-o să-ți lase averea prin testament.

Auzindu-l, Silvia se ținu cu greu să nu izbucnească în plîns. Seara însă opri două dintre pionierele care vin mai des pe la bibliotecă și le rugă să meargă ele din cînd în cînd la bătrînul tipograf să-i citească. Fetele primiră.

Cînd Silvia îi spuse vestea, Radu se arătă mulțumit, zîmbi și-o invită pentru a doua zi la un restaurant unde se dansează. Silvia stătu la îndoială dacă trebuie să primească sau nu. El insistă.

— Hai, vino... Nu te teme, am bani. Am aranjat o afacere cu gestionarul de materiale și-am pus mîna pe bani... Vino...

Silvia nu-i răspunse și se despărțiră.

A doua zi, Radu o așteptă multă vreme la restaurant, dar zadarnic.

— Nemaipomenit, își spuse el, furios. Iar s-o fi dus să împartă cărți.

Și n-a înțeles nimic mai mult...

FANUȘ NEAGU

Colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București s-a reîntors din turneul de la Paris

Colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale" s-a întors sîmbătă dimineața în Capitală, după două săptămîni de rodnică activitate artistică la Paris, unde a participat la Festivalul internațional de artă dramatică.

Pe peronul Gării de Nord artiștii primei noastre scene au fost întîmpinați de tovarășii: Constanța Crăciun, ministrul Culturii, Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, I. Bogdan, vicepreședinte al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, Al. Buican, C. Bogdan, director în Ministerul Afacerilor Externe, numeroși artiști de la teatrele din București, ziariști.

Au fost de față reprezentanți ai Legației Franței la București.

Tov. Constanța Crăciun și cei prezenți au felicitat cu căldură pe membrii colectivului de artiști pentru modul strălucit în care s-au achitat de sarcina de a reprezenta arta noastră teatrală la cel mai important festival internațional de teatru.

Artiștii teatrului au primit buchete de flori din partea celor veniți să-i întîmpine.

La sosire, în Gara de Nord

Cu prilejul sosirii în țară, tov. Vasile Moldovan, directorul Teatrului Național „I. L. Caragiale", a făcut următoarea declarație: *„Turneul teatrului nostru la Paris a fost un examen greu pentru toți cei 70 de componenți ai colectivului care au făcut deplasarea în capitala Franței. Nu ne-a fost ușor să ne achităm de sarcina noastră în fața publicului parizian, foarte competent și exigent. Cu toate acestea examenul a fost trecut de noi cu succes. Întreaga opinie publică pariziană a avut numai cuvinte de laudă pentru spectacolele noastre. ...Turneul teatrului nostru a mai avut și o altă semnificație. Noi am stabilit la Paris contacte prietenești cu oamenii de artă francezi, cu scriitori, cu oficialitățile care dirijează activitatea artistică în Franța ca de pildă directorul general pentru probleme artistice și literare, Jaujard. Întreaga conducere a festivalului, în frunte cu renumitul om de teatru Julien, ne-a felicitat arătînd că spectacolele artiștilor noștri au constituit surpriza festivalului. Ca urmare a turneului, două teatre pariziene s-au oferit să monteze spectacolul „Ultima oră". Noi am invitat de asemenea colectivul de actori „Théâtre de Paris", pe care-l conduce marea noastră artistă Elvira Popescu, să dea spectacole în țara noastră. Invitația a fost acceptată. Sîntem bucuroși că prin succesul nostru am justificat încrederea pe care partidul și guvernul o acordă artei noastre".*

Frămîntări la Topalu

(Urmare din pag. 1-a)

ce spunea ea era adevărat. Și vede, cum să nu vadă. De cîte ori nu-i vorbise Sofia despre acelaşi şi acelaşi lucru! Ii adusese şi cifre chiar, cum că în anul trecut colectiviştii au primit cîte 32 lei pe zi-muncă, 12 kg. cereale boabe, lînă, vin, zarzavaturi şi cîte altele! Era limpede că cei din colectivă o duceau mai bine decît el. Cu toate astea, nu se putea hotărî.

Cînd se întoarse de la colţul roşu, fata era tristă. Tată-său văzu nelinişte. Intrebînd-o ce i s-a întîmplat, ea începu repede să-i spună că nu ştie cum să-i mai vorbească, să înţeleagă odată, să treacă şi el în rînd cu oamenii.

— Dacă-i vorba de asta, atunci taci — o întrerupse el.

— Cum să tac? Pot oare? Eu sînt utemistă. Agitatoare. Secretara organizaţiei. Şi mata îmi spui să tac. Nu pot să tac. N-am dreptul. Şi apoi, uite, merg în sat cu fetele, băieţii. La cămin, la şcoală, pe uliţe — mă simt aşa, stînd deoparte, tăticule. Mai toţi sînt în colectivă ori în întovărăşire. Inţelegi? ce se petrece cu mine? Mi-i ruşine. Şi îşi lăsă capul, obosită, pe umărul lui.

Ce s-a petrecut în seara aceea cu Marin Orbocea e greu de spus în cîteva rînduri. Destul că a doua zi a făcut pasul cel mare. Şi aşa, Sofia într-un fel, Vasilica Turcu sau alţi utemişti în alt fel dîrzi în faţa greutăţilor, nu se lasă pînă nu-şi respectă cuvîntul dat.

In aceeaşi săptămînă, după Orbocea, în gospodărie s-au înscris încă 40 de ţărani muncitori. Orbocea are acum multe zile-muncă şi e mîndru. E mîndru şi îşi preţuieşte mai mult fiica, iar Sofia se bucură. Asemenea se bucură şi Norica Gane, şi Sofia Ene. Totodată, nu contenesc de a-şi duce mai departe munca de agitatoare destoinice. Alături de comunişti, utemiştii din Topalu au hotărît ca, pînă la sfîrşitul verii, satul să fie în întregime colectivizat. Dar cine ştie dacă nu se va întîmpla mai repede acest lucru!...

C. SLAVIC

Ni se semnalează

De ce numai în timpul anului şcolar?

Nu se poate spune că tovarăşul Anton Valeriu, directorul Şcolii elementare de 7 ani din Paşcani (regiunea Iaşi) nu se ocupă de educaţia copiilor. Dimpotrivă, faptele dovedesc că el se îngrijeşte cu dragoste de copii, de situaţia lor la învăţătură, de comportarea lor. Ceea ce nu-i bine este faptul că tovarăşul Anton Valeriu se ocupă de aceste lucruri numai... în timpul anului şcolar. In timpul liber al şcolarilor, în vacanţă, treburile astea nu-l prea privesc.

Numai astfel se explică de ce şi acum — ca şi în anul trecut — tovarăşul Anton Valeriu a neglijat pregătirile pentru asigurarea unei vacanţe plăcute şi interesante pionierilor şi şcolarilor, a acordat prea puţină atenţie organizării taberei de pionieri de pe lîngă şcoală. Astfel nu s-a făcut repartizarea profesorilor care vor îndruma activitatea pionierilor în timpul vacanţei, n-a existat preocuparea pentru întocmirea din timp a unui program cît mai bogat, mai diferit şi mai atractiv după care pionierii să-şi desfăşoare viaţa în tabără.

Lucrurile pot fi îndreptate. Este necesar doar ca tovarăşul Anton Valeriu să se ocupe şi în timpul vacanţei de educaţia şcolarilor şi să acorde mai mult sprijin instructorilor de pionieri în această privinţă.

Corespondent
A. TOLESCU

Saşii din Codlea se întorc acasă

Strada Furcii. O uliţă largă, prăfuită, ce se pierde departe în zarea îmbujorată a amurgului. Miroase a colb încins de arşiţă şi a pîine albă proaspăt coaptă. La porţile înalte de lemn rezemate de ziduri groase, au ieşit băbuţe cu scăunaşe. Vrăbiile petrec ziua spre asfinţit cu ciripitul lor asurzitor. Un boţ de copil cicăleşte cu multă răbdare o mîţă.

Tihna te învăluie dulce...

— Mutti, Kommt der Vater!..

Băiatul sare pe pragul porţii ca o minge şi pocneşte din palme. In curte, o femeie voinică, trecută de prima tinereţe, leagănă o fetiţă.

— Iohan, stai cuminte, vezi să nu cazi...

Făcînd cîţiva paşi, băiatul se aruncă în braţele omului prea de vreme gîrbovit de anii ce-i poartă în spate. Feţele celor doi strălucesc într-atît, încît nu poţi să afli cine se bucură mai mult de clipa revederii: copilul sau tatăl?

— Komm, Iohan...

Bărbatul intră în curte cu copilul de mînă, cercetînd cu nesaţ casa. Ai crede că o vede pentru întîia oară. Pot oare două luni de zile să acopere dorul fierbinte de casă care l-a mînat pe Kristel timp de 11 ani?

...1945. In ultimele sale zvîrcoliri, războiul împinsese departe de pămînturile natale zeci şi sute de mii de oameni. Kristel Iohan era pe atunci încă un om tînăr. Cîte planuri, cîte speranţe... De muncă nu-i era teamă. Cînd războiul se termină, Kristel se trezi în Mitteteig, în Germania Occidentală. Lucra la o fabrică de mobile. Seara se întîlnea cu soţia sa care se întorcea şi ea de la fabrica de porţelanuri. Bucuria acelor clipe nu era însă deplină. Gîndurile lor alergau spre căsuţa din Codlea, spre ţara unde se născuseră şi de unde îi rupsese urgia cumplitului conflict mondial. An de an, ei aşteptau clipa cînd se vor întoarce acasă. Dar păienjenişul ţesut de urmările războiului îi îndepărta mereu de patrie.

Intr-o zi Iohan se întoarse acasă schimbat la faţă, tremurînd de emoţie: „Ştii Ana, cine vrea se poate întoarce acasă... Mergem?" Cei doi soţi s-au îmbrăţişat plîngînd ca nişte copii. Micul Iohan s-a prins de fusta mamei, martor — fără să-şi dea seama — al unei teribile drame care se încheia.

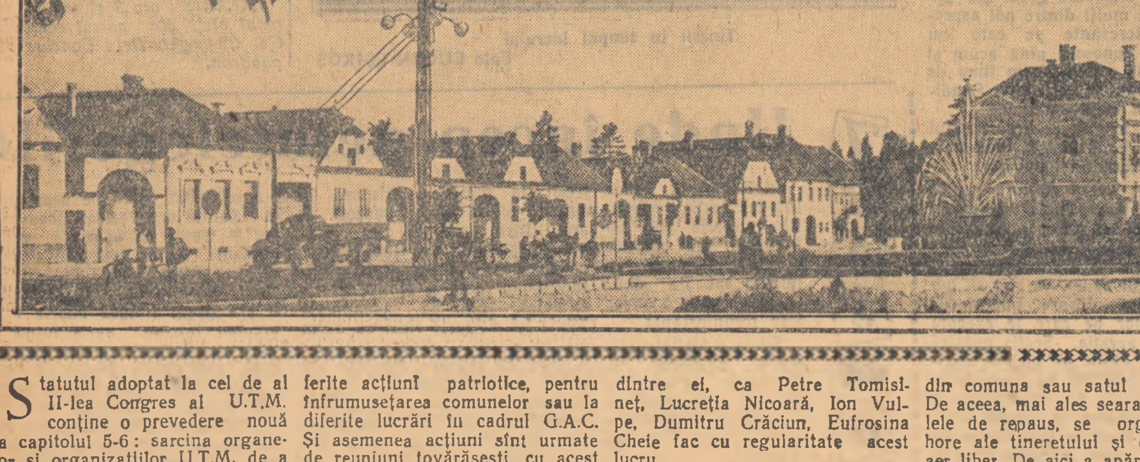
„Aprilie 1956, 11 ani de rătăciri. Din nou acasă. Cupa amară a dorului de ţară era trecută în domeniul amintirilor.

Stăm de vorbă cu Iohan Kristel şi soţia sa. Ana e neliniştită. „De ce avem nevoie să-i fotografiem?" Iohan o linişteşte zîmbind: „Nimeni nu-ţi va face nici un rău, Ana. Lasă să vadă în ziare cei care au mai rămas acolo în Mitteteig, că ne-am întors acasă, la casa noastră din Codlea... Ştiţi, am văzut în ziare că termenul de repatriere s-a prelungit pînă la sfîrşitul anului 1958. Foarte bine! Sînt mulţi saşi care aşteaptă vestea de la cei care au ajuns acasă, pentru a veni şi ei. Acum eu lucrez la I.E.S.I.L.; sînt tîmplar. Casa am primit-o îndată înapoi. Am aflat că există o lege (decretul 81), care asigură saşilor casele lor din ţară. Trăim liniştiţi şi adesea aproape că nu ne vine să credem că sîntem acasă. Da, faceţi-ne o fotografie. Nu-i aşa, Ana?" Să afle şi ceilalţi care duc dorul ţării că saşii din Codlea se întorc acasă.

M. ZONIS

După 11 ani, Kristel Iohan şi familia sînt din nou acasă

Casele îi aşteaptă pe cei repatriaţi

Foto: R. COSTIN

Cuvîntul de închidere a sesiunii generale ştiinţifice a Academiei R. P. R.

rostit de acad. prof. Traian Săvulescu

Tovarăşi, se cuvine ca la orice sesiune generală, să se spună cîteva cuvinte de încheiere, care, în măsura talentului aceluia care le rosteşte, să exprime caracteristicile esenţiale ale lucrărilor sesiunii respective.

Cred că sîntem de acord cu toţii că această sesiune generală a Academiei noastre are o deosebită importanţă şi o deosebită semnificaţie. Are importanţă pentru că am avut prilejul să trecem în revistă realizările ştiinţei, literelor şi artelor din ţara noastră în decurs de 90 de ani şi să arătăm cu prilejul acesta tot ce s-a putut realiza bun, toate progresele săvîrşite de poporul nostru pînă acum.

Legătura pe care o avem cu trecutul nostru de cultură s-a subliniat suficient în raportul pe care l-am citit, în rapoartele pe care le-au citit ceilalţi membri ai Academiei cu privire la patru figuri strălucite din trecutul nostru. Ţin să vă fac cunoscut un amănunt: există şi o legătură materială. Venerabilul nostru coleg Mihail Sadoveanu este descendentul direct al lui Caragiani, care a făcut parte din cei 21 numiţi în 1866.

Sesiunea noastră generală a avut două părţi. O parte festivă, în care s-a citit un raport de activitate şi s-au ilustrat patru figuri interesante din trecut. Partea a doua a fost consacrată lucrărilor obişnuite ale sesiunii. Am modificat statutul, aducînd o îmbunătăţire care constă mai ales în faptul că membrii onorifici au fost încadraţi acum ca membri activi. Deşi purtau o titulatură nepotrivită, de fapt erau membri activi şi corespundeau din toate punctele de vedere acestei categorii în Academia noastră. A fost creată în schimb categoria membrilor de onoare romîni şi străini şi categoria membrilor corespondenţi străini.

Prin modificarea statutului s-a dat Academiei posibilitatea să acorde — în afară de premii — burse şi subvenţii pentru cercetători. Bursele şi subvenţiile sînt un mijloc foarte important pentru ridicarea nivelului cercetărilor ştiinţifice.

Socotim că aceste două modificări, care sînt cele mai importante, dau acum şi mai multă putere Academiei noastre pentru a interveni temeinic în îndrumarea ştiinţei şi culturii din ţara noastră.

In a doua parte a sesiunii, secţiile noastre au ţinut şedinţe de lucru. Să-mi permiteţi să fac cîteva aprecieri pe marginea activităţii din secţii.

A fost prezentat un număr foarte însemnat de comunicări, peste 200, în medie cîte 30 de fiecare secţie. Au participat la aceste comunicări oameni de ştiinţă din institutele din Capitală, precum şi din cele din Iaşi, Cluj, Tg.-Mureş, Timişoara şi din alte centre ale ţării noastre. La discuţii a intervenit de asemenea un foarte mare număr de oameni de ştiinţă, litere şi arte. Participarea a fost vie şi unele intervenţii au fost extrem de interesante, desăvîrşind astfel fondul lucrărilor prezentate.

După ce a relevat importanta participare activă la lucrările sesiunii a delegaţilor din străinătate — comunicările făcute de acad. Szadeczky, geo-chimist din R.P. Ungară, de acad. I. P. Gherasimov, geograf sovietic, de acad. Vojtech Jarnik, matematician cehoslovac şi de acad. Vladimir Gheorghiev şi prof. Dimiter Kosev, delegaţi bulgari care au participat la şedinţele secţiei de istorie şi secţiei de lingvistică, acad. prof. Traian Săvulescu a spus:

In general, nivelul comunicărilor prezentate în această sesiune a fost mult mai ridicat decît în sesiunea precedentă. Problemele prezentate au fost mai bine formulate şi expunerea s-a făcut într-o formă care ne face să constatăm cu bucurie că în Academia R.P.R. după 8 ani de zile a început să se fixeze stilul academic al prezentării lucrărilor. Desigur că mai avem încă mult de lucrat, de şlefuit, pentru ca într-adevăr să ajungem în toate secţiile la un înalt nivel de prezentare a lucrărilor ştiinţifice, a lucrărilor de artă, a lucrărilor de literatură.

Să-mi fie îngăduit să fac o observare, cu care nu aş vrea să tulbur de loc aspectul festiv al acestei şedinţe. La unele secţii au fost prezentate lucrări de un contur prea mic, note care se prezintă de obicei în şedinţele lunare obişnuite de secţie. In sesiunile generale ale Academiei R.P.R. trebuie să se prezinte lucrări de mai mare orizont, lucrări care sînt prevăzute în planul de cercetare, lucrări care antrenează un număr mai mare de cercetători, lucrări care deschid orizonturi sau pun probleme de gîndire care să înlesnească noi perspective.

Am fi dorit ca lucrările în secţii să se fi bucurat de o participare mai activă a celor interesaţi. Printre cei interesaţi considerăm şi pe reprezentanţii diferitelor ministere, care ne-au formulat probleme pe care le-am înscris în plan. Am simţit această lipsă. Sperăm că această situaţie se va îmbunătăţi în viitor, pe măsură ce noi vom şti, prin valoarea lucrărilor pe care le facem în colaborare cu reprezentanţii ministerelor, să-i atragem mai mult în orbita noastră de activitate.

Cu toate aceste mici observaţii subliniez încă odată că nivelul comunicărilor este vădit superior aceluia din anii trecuţi. Şi aceasta ne îmbie să ne încordăm şi mai mult puterile în activitatea noastră de viitor.

Dar cărui fapt se datoreşte acest progres evident al ştiinţei şi culturii din ţara noastră?

Să ne referim puţin la trecutul ţării noastre. In trecut, cînd satele erau în beznă, cînd drumurile erau impracticabile, cînd deplasarea oamenilor se făcea cu greutate, cînd sărăcia era încuibată în casa muncitorului şi ţăranului, nu se putea închipui o viaţă intelectuală care să se răsfrîngă asupra întregului popor.

Am avut — aşa cum aţi văzut — elemente strălucite cum au fost Kogălniceanu, B. P. Haşdeu, Grigore Cobîlcescu, Traian Vuia, dar care erau izolate, unele chiar erau persecutate. Vuia a trebuit să se expatrieze. Marile valori ale trecutului nostru n-au putut pe atunci să desfăşoare o activitate largă. Pe atunci era o adevărată prăpastie între intelectuali şi între muncitori şi ţărani, era o prăpastie între sat şi oraş.

Pe atunci cineva i-a spus lui Caragiale: „Eşti un mare scriitor". Şi, cu humorul lui, marele Caragiale i-a răspuns: „Dece rîzi de mine? Cum poţi să fii mare, şi mai ales scriitor mare, într-o ţară cu 80 la sută analfabeţi, într-o ţară unde numai 20 la sută din populaţie ştie carte şi poate să citească slova mea? Eu sînt pentru aceşti 20 la sută, dar nu sînt mare şi nu voi putea fi mare decît atunci cînd şi cei 80 la sută care nu ştiu citi vor putea să descifreze slova romînească".

Astăzi nu mai există această pată neagră. Astăzi oamenii citesc pe Arghezi, pe Sadoveanu, pe Marin Preda, pe Beniuc, pe Jebeleanu, pe Zaharia Stancu, pe Maria Banuş. Au crescut scriitori, oameni de ştiinţă. Tinerii, vlăstarele noi, au un suflet pe care eu, ca profesor bătrîn, nu-l cunoşteam altă dată.

Acesta este rezultatul îmbunătăţirii vieţii materiale la noi. Cine parcurge ţara noastră astăzi, şi n-a mai parcurs-o de mult, este surprins de mulţimea fabricilor, uzinelor, a exploatărilor miniere etc. Oltenia, care altă dată nu cunoştea ce este exploatare minieră, astăzi este una din speranţele noastre de viitor în această direcţie. Moldova săracă, care fusese definitiv condamnată, vibrează astăzi de o viaţă nouă. Astăzi moldovenii, plăeşii din Neamţ, duc o altă viaţă. Astăzi la ţară se clădesc case mai multe decît s-au clădit oricînd.

Toate acestea se datoresc politicii Partidului Muncitoresc Romîn, care, ridicînd economia ţării noastre, a determinat astfel o eflorescenţă a culturii, ştiinţei şi artei. Aceasta deschide un larg orizont de dezvoltare în viitor.

Astăzi se tipăresc în milioane de exemplare cărţi în limba romînă şi în limbile minorităţilor naţionale. Biblioteci, cămine culturale, grădiniţe de copii, sînt mai în fiecare sat. Simţim cu toţii mirosul brazdei noi pe care poporul muncitor a întors-o şi din care va ieşi spic bogat în scurtă vreme.

Cel de al doilea plan cincinal indică oamenilor de ştiinţă sarcini şi mai grele, dar şi mai mărete decît cele de pînă acum, pe care ei le vor îndeplini cu siguranţă.

Noi am avut o cultură a boierimii, cînd se vorbea greceşte, apoi franţuzeşte. Pe atunci aveam iobagi, robi, ţăranii trăiau în bordeie. Cultura aceea falsă nu era a noastră, era străină de noi.

Am avut şi o cultură a burgheziei, cînd o serie de scriitori s-au ridicat în ţara noastră şi cînd ştiinţa — nu trebuie să negăm — a făcut paşi înainte. Dar a făcut paşii pe care i-au îngăduit interesele clasei burgheze. De aceea nu s-a putut desăvîrşi, de aceea nu a putut să ajungă să creeze pentru toţi oamenii. Ştiinţa aceasta nu a putut să scoată la iveală bogăţiile ţării noastre.

Pe atunci lipsa de şcoli, analfabetismul, ţinea „echilibrul" învăţămîntului superior, în care nu puteau pătrunde decît anumite elemente care dispuneau de mijloace. Talentele rămîneau pe loc. Mulţi scriitori duceau o viaţă de mizerie, nu-şi puteau agonisi cele necesare, trăiau la periferia societăţii.

Cei mai mulţi oameni de ştiinţă duceau de asemenea o viaţă grea. Am cunoscut un profesor universitar care era silit să dea meditaţii copilului unui bogătaş, ca să poată duce o viaţă demnă. Cîţi dintre oamenii de ştiinţă nu au fost umiliţi din cauza acestei situaţii? Cîte elanuri nu au fost frînte? Cîţi oameni nu au fost doborîţi?

Care era situaţia fizicii în trecut şi care este situaţia fizicii astăzi? Azi ridicăm o cetate pentru fizica nucleară; partidul şi guvernul nu cruţă mijloacele pentru a o face cît mai corespunzătoare necesităţilor noi de dezvoltare a ţării noastre. Şi aceasta nu se întîmplă numai la Bucureşti, ci şi la Iaşi — unde s-a ridicat un mare institut de chimie şi fizică în fruntea căruia se găseşte veneratul nostru coleg Radu Cernătescu, mare om de ştiinţă, mai mare astăzi decît în trecut.

Filialele Academiei s-au dezvoltat încît pot să se organizeze ca nişte academii, pentru că numărul membrilor şi mijloacele pe care le au la îndemînă le dau putinţa să se dezvolte într-un ritm mult mai rapid decît pînă acum.

Activitatea ştiinţifică care se desfăşoară în institutele Academiei R.P.R. şi în toate institutele de cercetări, fie că aparţin Academiei, fie diferitelor departamente, face parte din cultura socialistă. Această cultură nouă, socialistă, nu se adresează unui grup limitat, ci maselor largi de oameni ai muncii de la oraşe şi sate. Această cultură socialistă se poate dezvolta fără nici o oprelişte, fiindcă are toate mijloacele şi găseşte în noua orînduire sprijinul cuvenit. Oamenii de ştiinţă, literaţii şi artiştii, nu mai sînt izolaţi, nu mai poate creşte într-înşii cultul personalităţii, a falsei personalităţi, pentru că nu poţi fi mare decît în mijlocul şi satisfăcînd interesele societăţii care te susţine, te ajută, te hrăneşte.

Nu putem să avem decît un singur mers, mersul înainte, mersul progresiv al societăţii noi pe care o clădeşte clasa noastră muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare şi cu intelectualitatea progresistă, sub conducerea luminată a Partidului Muncitoresc Romîn.

Dacă lucrurile stau aşa şi alt drum nu este, dacă învăţătura noastră de bază este învăţătura marxist-leninistă, apoi această învăţătură trebuie să pătrundă mereu mai adînc în conştiinţa noastră. Aceasta este învăţătura pe care clădim toate celelalte învăţături, şi dacă această învăţătură este învăţătura partidului nostru şi el este păzitorul acestei învăţături, atunci o datorie a noastră a tuturor — fie că sîntem sau nu sîntem membri de partid — este să lucrăm în spirit partinic. Ştiinţa, literele şi artele sînt astăzi partinice, ele slujesc culturii socialiste, care este adevărata cultură salvatoare a poporului nostru.

In încheiere, iubiţi tovarăşi şi prieteni, să adresăm cuvinte de caldă mulţumire şi de caldă recunoştinţă Partidului Muncitoresc Romîn. El ne-a ajutat să trăim zilele acestea de sărbătoare, el ne va ajuta să trăim multe zile de sărbătoare pentru ştiinţa şi cultura romînească.

Mulţumim de asemenea guvernului care ne sprijină efectiv. Guvernul ştie că avem multe nevoi, multe lipsuri, şi caută să ne potolească nevoile, să ne împlinească lipsurile. Ştiind că avem întotdeauna uşa deschisă şi înţelegere pentru nevoile Academiei, adică ale ştiinţei legate de producţie, legate de dezvoltarea culturii, vom face mereu mai stăruitor apel la sprijinul guvernului, căruia îi mulţumim pentru tot ce a făcut pînă acum pentru ştiinţa romînească.

Mulţumim distinşilor delegaţi ai oamenilor de ştiinţă din diferite ţări, nu numai pentru că au venit în ţara noastră şi au luat contact cu oamenii noştri de ştiinţă, dar şi pentru că au venit cu mîna plină şi ne-au adus învăţăminte foarte importante pentru propăşirea noastră. Au venit ca buni prieteni şi de aceea adresăm colegilor noştri de peste hotare o mulţumire prietenească, caldă, frăţească, din partea Prezidiului Academiei R.P.R. şi din partea dv. a tuturor.

Tovarăşi, puterea ne vine de la dv. Pe cît veţi înţelege mai adînc învăţătura învăţăturilor, pe cît vă veţi concentra puterile pentru ridicarea ştiinţei dv. proprii pusă în slujba poporului, pe atît veţi avea satisfacţii mai mari. Succesul acestei sesiuni se datoreşte muncii dv. a tuturor, nu numai a celor bătrîni, ci şi a celor tineri, a numeroşilor tineri care nu au putut veni aici, a celor 2.625 de colaboratori ştiinţifici ai Academiei R.P.R. Toate acestea formează puterea noastră, toate acestea ne dau siguranţa că sîntem o forţă formidabilă cu care vom putea urni munţii din loc, vom putea săpa puţurile cele mai adînci, vom construi poduri, vom construi fabrici şi vom ridica mereu mai sus viaţa poporului nostru drag.

Vă mulţumesc din toată inima în numele Prezidiului Academiei R.P.R. şi al meu personal. Cu aceasta declar închisă sesiunea generală ştiinţifică a Academiei R.P.R. din anul 1956.

(Text prescurtat)

Din experienţa noastră în petrecerea timpului liber

Statutul adoptat la cel de al II-lea Congres al U.T.M. conţine o prevedere nouă la capitolul 5-6: sarcina organelor şi organizaţiilor U.T.M. de a se ocupa de organizarea în mod plăcut şi educativ a timpului liber al tineretului, prin organizarea de acţiuni culturale şi sportive, reuniuni tovărăşeşti, hore etc. Această prevedere nouă din Statut corespunde întru totul caracterului organizaţiei noastre, care are sarcina să formeze tineri harnici, veseli şi entuziaşti, tineri care ştiu să recite şi să cînte, dar şi să lupte cu greutăţile şi să le învingă. Aceasta este de fapt o problemă importantă care preocupă pe tineri, lucru dovedit de altfel şi de discuţiile ce s-au purtat de către delegaţii la Congresul U.T.M.

In regiunea noastră, au fost obţinute pînă acum o serie de rezultate pozitive în munca organizaţiilor U.T.M., pentru organizarea timpului liber al tineretului în mod plăcut, interesant şi educativ. Aceste rezultate pot fi pe viitor, fără îndoială şi mai mari.

In ce constă experienţa noastră, care sînt metodele bune folosite de organizaţiile de bază U.T.M. din regiunea Constanţa în organizarea timpului liber al tineretului? Să ne referim la cîteva din aceste metode.

Este ştiut că tineretului îi place să cînte şi să danseze. De aceea, nu-i de mirare că şi în regiunea noastră, cele mai multe organizaţii de bază U.T.M. se ocupă acum mai bine de organizarea unor asemenea acţiuni, care să înceapă ori să se termine cu dans şi, dacă se poate, chiar mai multe ore în şir. De acest lucru, fireşte, nu se supără nici fetele, nici băieţii, chiar dacă unii întîrzie seara de-acasă...

In marea lor majoritate, aceste acţiuni se organizează sub forma reuniunilor tovărăşeşti. In multe locuri ele se fac joia şi le spunem „joi ale tineretului", sau în zilele de repaus. La reuniuni vin utemişti şi tineri neutemişti, băieţi şi fete din toate ramurile de activitate.

Sînt organizaţii de bază U.T.M. care mobilizează tineretul la diferite acţiuni patriotice, pentru înfrumuseţarea comunelor sau la diferite lucrări în cadrul G.A.C. Şi asemenea acţiuni sînt urmate de reuniuni tovărăşeşti, cu acest prilej fiind stimulaţi tinerii care au muncit mai bine. In felul acesta procedează comitetul U.T.M. pe comună din Ostrov, raionul Adamclisi, organizaţia de bază U.T.M. din G.A.C. Calfa, raionul Hîrşova, şi altele. In unele comune, ca de pildă Negru Vodă, „joile tineretului" au devenit o preocupare permanentă a organizaţiilor de bază U. T. M. Ele se desfăşoară în mare majoritate la căminele culturale. Să ne oprim, de pildă, la una din reuniunile din comuna Jurilofca, raionul Babadag. Această reuniune a început în jurul orelor 20. Programul a fost axat pe tema stimulării tinerilor care au luat insigna de „Prieten al cărţii". Secretarul organizaţiei de bază U.T.M. a prezentat, timp de douăzeci de minute, un referat: „Literatura, mijloc de îmbogăţire a cunoştinţelor". Apoi a început dansul. In timpul reuniunii, în pauzele dintre cîntece, s-au desfăşurat jocuri specifice acelei comune. S-a organizat şi un concurs de dans. De asemenea trebuie să menţionăm că, satul avînd specific pescăresc, tinerii au dat în timpul reuniunii, ca stimulent celor care au citit mai multe cărţi un... morun împodobit cu panglici şi hîrtie creponată. Reuniunea a durat aproximativ 4 ore. Participanţii au plecat acasă veseli, mulţumiţi.

La început însă, noi am mers pe linia de a ţine înaintea fiecărei reuniuni lungi conferinţe, recenzii de cărţi etc. Trebuie să spunem că n-am reuşit peste tot ca, în timpul cît se desfăşura conferinţa sau recenzia, să avem acelaşi număr de participanţi ca după conferinţă, la dans. Explicaţia este următoarea: nu întotdeauna am ales conferinţe potrivite, unele erau prea lungi sau expuse slab de către conferenţiari, astfel că tinerii se plictiseau. Nu am renunţat la conferinţe, însă în prezent dăm o atenţie mai mare pregătirii conferinţelor. Activiştii comitetului regional şi ai celor raionale ale U. T. M., în deplasările pe care le fac, au sarcina de a organiza şi ţine conferinţe în faţa tineretului. Mulţi dintre ei, ca Petre Tomisineţ, Lucreţia Nicoară, Ion Vulpe, Dumitru Crăciun, Eufrosina Cheie fac cu regularitate acest lucru.

Tineretul ne cere mereu lucruri noi şi interesante. El vrea să cunoască, să ştie mai mult, să se evidenţieze în muncă, în acţiuni cultural-educative. Multe organizaţii de bază U.T.M. ţin seama de acest lucru şi se preocupă ca reuniunile să aibă cît mai mult elementul nou şi interesant, să nu fie organizate după un anumit şablon. Cu prilejul unor reuniuni se pregătesc concursuri de ghicitori literare. Apoi se cîntă la vioară sau la acordeon o melodie, iar tinerii recunosc compozitorul. Acest lucru oferă un stimulent pentru ca tineretul să citească mai mult, să înveţe noi cîntece, să cunoască poeţii, scriitorii şi compozitorii. In acest sens, rezultate bune au obţinut organizaţia de bază U.T.M. din comuna Băneasa, Ceamurlia de Jos, Şocariciu şi altele. In cadrul concursurilor de ghicitori literare s-au folosit texte din cărţile obligatorii şi la alegere din listele bibliografice ale concursului „Iubiţi Cartea", asigurîndu-se şi în acest fel popularizarea concursului şi participarea unui număr mai mare de tineri.

La reuniuni se organizează dansul inimioarelor, al porumbeilor, dansul măturii şi altele, se citesc cuplete la adresa tinerilor care au avut lipsuri, toate acestea în timpul desfăşurării programului, îndeosebi în pauzele dansului. Pentru stimularea fruntaşilor în producţie, la unele reuniuni se cîntă melodiile lor preferate, sînt felicitaţi, creîndu-se în jurul lor o atmosferă plăcută, care stimulează şi pe ceilalţi tineri să muncească mai bine.

Dar reuniunile tovărăşeşti nu reuşesc să cuprindă pe toţi tinerii din comuna sau satul respectiv. De aceea, mai ales seara şi în zilele de repaus, se organizează hore ale tineretului şi dans în aer liber. De aici a apărut iniţiativa amenajării unor ringuri de dans din care au fost pînă acum amenajate 18, unele din ele în oraşele Babadag şi Sulina, în comuna Topraisar şi altele. Această iniţiativă ne propunem să o extindem în cît mai multe comune şi sate din regiune.

In sezonul de vară în oraşul Constanţa şi pe litoralul Mării Negre vin numeroşi tineri în concediu de odihnă sau să petreacă o zi sau două la mare. Pe lîngă baia şi plaja pe care o fac în cursul zilei, atît tinerii veniţi la odihnă cît şi tinerii constănţeni sînt dornici să asculte o muzică bună şi să danseze. In cursul anului 1955, comitetul orăşenesc U.T.M. Constanţa a luat iniţiativa şi a organizat, seara mai ales, dans în parcuri şi în pieţele oraşului. Pentru fiecare parc în parte a fost stabilit un colectiv care se ocupa de organizarea acestor acţiuni.

In oraşul Constanţa şi la Medgidia au fost organizate carnavaluri ale tineretului în pieţe şi pe străzile principale, acţiune care a atras un mare număr de tineri. In cursul acestui an, vor fi organizate şi mai multe acţiuni de acest fel.

Fără îndoială, mai sînt încă greutăţi, mai ales la sate, în ceea ce priveşte asigurarea muzicii pentru distracţia tineretului. Şi în această problemă însă, în regiunea noastră s-au făcut unele lucruri bune. Secţia culturală a sfatului popular regional a înzestrat căminele culturale cu un număr însemnat de instrumente muzicale. In urma acţiunilor de strîngere a spicelor şi fierului vechi, comitetul regional U.T.M. a premiat mai multe organizaţii de bază U.T.M. cu patefoane, armonici şi acordeoane. Sînt organizaţii de bază U.T.M. ca aceea de la G.A.C. Topraisar, care au reuşit să obţină din partea consiliilor de conducere ale gospodăriei colective instrumente muzicale din fondul cultural.

In cursul lunii aprilie, la Teatrul de Stat din Constanţa a fost organizată vizionarea piesei de teatru „Mireasa desculţă" de către 400 de tineri colectivişti. Cu acest prilej, tinerii au discutat cu actorii despre învăţămintele care reies din piesă, legîndu-le de evenimentele din gospodăriile colective respective. De asemenea comitetul orăşenesc U.T.M. Constanţa a organizat, cu sprijinul Teatrului Marinei, un spectacol pentru fruntaşii în producţie, la care au participat 350 de tovarăşi.

Sînt tot mai dese cazurile cînd organizaţiile de bază U.T.M., cu sprijinul organizaţiilor de partid şi al conducerilor G.A.C., organizează vizionarea în colectiv a filmelor în oraşul Constanţa sau în reşedinţele de raioane.

O acţiune care se bucură de mult interes din partea tineretului o constituie excursiile. Comitetul nostru regional şi cele raionale acordă o mare atenţie organizării lor. Pentru aceasta s-a întocmit, împreună cu biroul de turism, un plan comun de acţiune, privind organizarea de excursii în cadrul regiunii noastre, la locurile istorice, precum şi în afara regiunii. Pînă acum s-au făcut 5 excursii la Muzeul Doftana, la care au participat 850 de tineri.

Multe organizaţii de bază au început să aibă iniţiative proprii în această privinţă şi să nu aştepte ca organizarea excursiilor să se facă numai „de sus". Astfel, organizaţia de bază U.T.M. din G.A.S. Cobadin, cu ajutorul conducerii gospodăriei, a organizat o excursie la Bucureşti, cu 25 de tineri fruntaşi. Organizaţia de bază U.T.M. din port a organizat o excursie cu 140 de tineri la Adamclisi, la vestitul monument istoric de pe timpul romanilor. Asemenea acţiuni se organizează des şi în raionul Babadag, la Cetatea Istria. Organizaţia de bază U.T.M. de la S.M.T. Mihai Viteazu a organizat şi ea, cu tractoriştii fruntaşi, o excursie pe Valea Prahovei; 350 de pionieri şi şcolari din oraşul Constanţa au petrecut o zi de odihnă în pădurea Basarabi, iar alţi elevi şi şcolari au vizitat Palatul pionierilor din Bucureşti.

In cadrul acestor excursii, nu sînt neglijate dansul, cîntecul, horele şi manifestaţiile sportive. In raionul Medgidia şi Negru Vodă se organizează mai ales lupte tătăreşti şi concursuri de călărie.

Activiştii regionali şi raionali, secretarii comitetelor U.T.M. pe comună şi ai organizaţiilor de bază au un mare rol în organizarea timpului liber al tineretului. De aceea, comitetul regional, comitetele raionale ale U.T.M. din regiune acordă atenţie pregătirii lor şi din acest punct de vedere. In cursul lunii februarie, la cursul de pregătire ce a avut loc la regiune, instructorii raionali au învăţat, printre altele, să organizeze o reuniune tovărăşească şi o horă în sat, să organizeze excursii, au învăţat ghicitori, jocuri distractive ş.a. Toate acestea s-au organizat sub o formă plăcută şi interesantă. Ca rezultat, sînt mulţi instructori raionali ca tov. Valeriu Purcărea, din raionul Babadag, care aplică în viaţă cele învăţate la curs. Recent, el a organizat împreună cu un grup de utemişti şi tineri fruntaşi din centrul de care răspunde o excursie la Tulcea. Asemenea rezultate a obţinut şi Ion Trifu, instructor la Negru Vodă şi alţii.

In cursul lunii au mai fost instruiţi secretarii comitetelor U.T.M. pe comună. Cu acest prilej, jumătate din programul prevăzut pentru instruire a fost dedicat activităţilor practice şi distractive. Astfel, ei au participat la acţiuni organizate de A. V. S. A. P., ghicitori literare şi muzicale, au desfăşurat întreceri sportive, au învăţat cîntece, au organizat o reuniune tovărăşească cu multe elemente de surpriză, au fost la teatru şi la cinematograf.

Comitetul raional U.T.M. Băneasa a organizat instruirea secretarilor din G.A.C. în comuna Adamclisi. In programul acestui instructaj a figurat şi o excursie la monumentul de la Adamclisi. Asemenea instruiri au mai organizat comitetele raionale Negru Vodă, Babadag şi Hîrşova.

Şi activiştii comitetului regional participă la instruirile care se fac lunar; ei învaţă cîntece şi jocuri distractive, cîntece şi jocuri pionereşti, pentru ca apoi, mergînd la comitetele raionale şi în organizaţiile de bază, să-şi poată aduce practic contribuţia, ori de cîte ori se iveşte nevoia.

Formele şi metodele de organizare a timpului liber al tineretului sînt multe şi variate. Am vorbit aici de cîteva dintre ele. Interesant este însă faptul că înseşi organizaţiile de bază U.T.M. sînt preocupate din ce în ce mai mult de organizarea timpului liber al tineretului. Comitetul regional şi comitetele raionale U.T.M. studiază cu atenţie experienţa bună a organizaţiilor de bază şi, cu prilejul instruirii secretarilor organizaţiilor de bază, a cadrelor, le discută pe cele mai bune, le generalizează.

Organizarea timpului liber trebuie să fie o preocupare de seamă a fiecărui activist, a fiecărui secretar de comitet U.T.M. pe comună sau de organizaţie de bază, a organizaţiei de bază U.T.M. însăşi. Organizarea timpului liber al tineretului în mod plăcut şi distractiv nu trebuie nici un moment ruptă de sarcina principală pe care o are organizaţia noastră — educaţia comunistă a tineretului. De acest lucru trebuie să avem grijă în primul rînd, astfel ca tot ce facem — hore, dans, excursii, sport — să aibă asigurat un conţinut viu, bogat, educativ. Din aceste acţiuni, tineretul trebuie să înveţe cum să se comporte în viaţă, cum să se îmbrace mai frumos şi mai curat, cum să muncească mai bine şi cu mai mult spor la locul de producţie. Numai satisfăcînd aceste condiţii acţiunile sînt folositoare şi ajută la creşterea tineretului într-un spirit nou.

GHEORGHE GAVRUŞ
prim secretar al comitetului regional U.T.M. — Constanţa

Recepție în cinstea colectivului teatrului M. H. A. T.

Sîmbătă seara, Ministerul Culturii a oferit la restaurantul „Pescăruș" o recepție în cinstea colectivului artistic al Teatrului Academic de Artă „M. Gorki" din Moscova (M.H.A.T.) care se află în turneu în țara noastră.

Au participat tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gh. Apostol, I. Chișinevschi, D. Coliu, L. Răutu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Constanța Crăciun, Ion Pas, Ghizela Vass, C. Prisnea, O. Livezeanu, Anton Vlădoiu, artiștii poporului: Costache Antoniu, Lucia Sturdza-Bulandra, Gh. Calboreanu, Petre Ștefănescu-Goangă și George Vraca, personalități ale vieții teatrale, oameni de artă și cultură, reprezentanți ai presei.

Au luat parte A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București și membri ai Ambasadei.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

O întîlnire rodnică

Sîmbătă după amiază un grup de artiști ai Teatrului Academic de Artă din Moscova, reîntors în Capitală de la Cluj, unde a dat o serie de spectacole s-a întîlnit în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei cu actori din Capitală.

Din partea M.H.A.T.-ului au participat: A. V. Solodovnikov, director al teatrului, A. P. Markov, director artistic M. N. Kedrov, V. I. Stanițin, K. N. Elanskaia, artiști ai poporului din U.R.S.S., V. A. Smirnov, artist al poporului din R.S.F.S.R., N. K. Sapetov, N. P. Alexeev.

Artista poporului Lucia Sturdza Bulandra și regizorul Moni Ghelerter, artist emerit, au salutat cu căldură prezența eminenților oameni de artă sovietici printre artiștii din București.

Artiștii romîni au pus apoi întrebări referitoare la principiile pe care se întemeiază munca de creație pe scena M.H.A.T. Au răspuns K. N. Elanskaia, M. N. Kedrov, A. P. Markov, și A. V. Solodovnikov.

Artista poporului Lucia Sturdza Bulandra a mulțumit artiștilor sovietici pentru interesantele expuneri făcute.

Sărbătorirea Zilei Internaționale a Cooperației

Sîmbătă după amiază a avut la Teatrul de vară al Palatului Pionierilor din București, sărbătorirea celei de a 34-a Zi Internaționale a Cooperației.

La festivitate au luat parte tovarășii: Gh. Vasilichi, președintele Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, C. Mateescu, președintele Centrocoopului, D-tru Săracu, vicepreședinte al Consiliului Central provizoriu al cooperativelor de credit și economie, lucrători din cooperația de consum și din cooperația meșteșugărească etc.

Au fost prezenți delegați ai cooperației din R.P. Ungară și R.P. Bulgaria.

Tov. Aurel Ardeleanu, vicepreședinte al Centrocoop-ului a vorbit despre însemnătatea Zilei Internaționale a Cooperației.

A fost trimisă apoi o telegramă de salut Alianței Cooperatiste Internaționale.

Festivitatea premierii unor artiști plastici

Sîmbătă la amiază a avut loc la Ministerul Culturii festivitatea premierii unor artiști plastici pentru rezultatele valoroase obținute în cadrul Expoziției Anuale de Arte Grafice pe anul 1956

Au primit premii în valoare de 20.000 lei artiștii Dan Hatmanu (Iași) pentru grafică și șevalet, Andrassy Zoltan (Cluj) pentru litografii, Ștefan Constantinescu (București) pentru ilustrații de carte, Mihail Gion (București) pentru caricaturi pe teme interne și Nicolae Popescu (București) pentru afiș.

Marin Mihalache, director general adjunct în Ministerul Culturii, a felicitat pe artiștii premiați.

Al II-lea Congres al Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor din R. P. R.

— COMUNICAT —

Consiliul Central A.S.I.T. a hotărît convocarea Congresului al II-lea al Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor din R.P.R. în luna noiembrie a.c., cu următoarea ordine de zi:

1. — Darea de seamă a Consiliului Central A.S.I.T. asupra activității Asociației — raportor acad. N. Profiri, președintele A.S.I.T.

— Introducerea și extinderea tehnicii noi în industria socialistă a R.P.R. — raportor prof. Ștefan Bălan, membru corespondent al Academiei R.P.R., vicepreședinte al A.S.I.T.

— Organizarea științifică a producției în întreprinderile industriale din R.P.R. — raportor prof. C. Atanasiu, membru al Biroului Consiliului Central A.S.I.T.

— Introducerea tehnicii noi și organizarea științifică a producției agricole socialiste în R.P.R. — raportori acad. Gh. Ionescu-Sisești și prof. N. Giosan

— Pregătirea și folosirea cadrelor tehnico-inginerești în R.P.R. — rapartori acad. E. Carafoli, vicepreședinte al A.S.I.T. și prof. T. Tănăsescu, membru corespondent al Academiei R.P.R., vicepreședinte al A.S.I.T.

2. — Raport asupra Statutului modificat al Asociației Științifice a Inginerilor și Tehnicienilor — raportor ing. O. Rusu, prim secretar al A.S.I.T.

3. — Alegerea Consiliului Central A.S.I.T. și a Comisiei de revizie.

Lucrările Congresului se vor desfășura în ședințe plenare și ședințe pe secții de specialitate.

(Agerpres)

INFORMAȚII

În cursul zilelor de vineri și sîmbătă au părăsit Capitala delegațiile Uniunii Tineretului Revoluționar din R P. Mongolă, Uniunii Tineretului Democrat din R.P.D. Coreeană și Uniunii Tineretului Democrat din Finlanda, care au luat parte la lucrările celui de al II-lea Congres al U.T.M.

La plecare oaspeții au fost salutați de membri ai Biroului C.C. al U.T.M. activiști ai C.C. al U.T.M. și ai comitetului orășenesc U.T.M .

★

Vineri a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Roma, o delegație a tineretului din R.P.R. care va participa la Seminarul Internațional Cultural organizat de F.M.T.D.

Sîmbătă dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Uniunea Sovietică, o delegație a studenților din R.P.R. care va participa la Seminarul Internațional al Studenților în Medicină ce se va desfășura la Leningrad între 9 și 18 iulie.

Pe scena Teatrului de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" Ansamblul de cîntece și dansuri „Grenzpolizei" din R.D. Germană a prezentat cel de al doilea spectacol în Capitală.

Sub conducerea dirijorului locotenent major Rudolf Konig, conducătorul artistic și Hans Joachim Bastian și a maestrei de balet Hannelore Kuhne, colectivul tînărului ansamblu din țara prietenă a făcut din nou cunoscută spectatorilor din Capitală frumusețea cîntecelor și dansurilor populare germane.

Spectacolul soliilor artei germane a fost călduros aplaudat.

★

Sub auspiciile Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., S.R.S.C. și Casei Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., sîmbătă după amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din str. Batiștei un simpozion cu tema „Străbătînd zona păcii".

(Agerpres)

Știri sportive

Pe stadionul Republicii din Capitală a început sîmbătă finala campionatului republican de atletism pentru juniori și junioare. La întreceri participă peste 600 de atleți și atlete din București, Cluj, Oradea, Timișoara, Tg. Mureș, Deva și din alte orașe ale țării.

In prima zi de concurs au fost stabilite două noi recorduri ale țării: la 1000 m. obstacole — Marin Pîrvu (București) cu timpul de 2'50" și la aruncarea greutății — Dan Stoian (București) cu o performanță de 14,03 m.

★

Paralel cu campionatul juniorilor s-au desfășurat probe în cadrul concursului de selecție al echipei care va reprezenta țara noastră la Jocurile balcanice de atletism de la Belgrad.

In proba de 110 m. garduri Ion Opriș a realizat timpul de 14"2/10, cu o zecime de secundă sub recordul național. Se pare totuși că performanța nu va putea fi omologată deoarece în timpul cursei a bătut vîntul din spate. Iată și alte rezultate: aruncarea suliței: Andrei Demeter 63,37 m.; 200 m. plat: Ion Wiessenmayer 21"7/10; săritura cu prăjina: Zoltan Szabo 3,80 m.; 400 m. garduri: Ilie Savel 52"5/10; 400 m. plat (serii) Lothar Marx 50"6/10.

Concursurile continuă astăzi dimineață de la ora 9 și după amiază de la ora 16.

(Agerpres)

De peste HOTARE

COMUNICATUL COMUN SOVIETO-CAMBODGIAN

La invitația guvernului sovietic, Alteța sa regala prințul Norodom Sianuk a sosit într-o vizita oficială în Uniunea Sovietică în calitate de înalt reprezentant al Majestății Sale regele Cambodgiei și al poporului Cambodgiei.

În timpul vizitei în Uniunea Sovietică, prințul și principalii membri ai delegației Cambodgiei — primul ministru Kim Tit, precum și Lang Nghet și San Sari, membri ai Consiliului superior regal — au avut convorbiri cu K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și cu N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Au avut loc de asemenea tratative cu N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S și cu D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; la tratative au asistat L. F. Ilicev, membru al Colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și B. M. Volkov, șeful secției pentru Asia de sud-est din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

În timpul acestor tratative și convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă prietenească reprezentanții celor două părți care au participat la tratative au făcut un schimb de păreri sincer și util în problemele privind relațiile dintre U.R.S.S. și Cambodgia, precum și în unele probleme internaționale generale care interesează ambele țări.

Părțile au căzut de acord să declare că relațiile politice dintre cele două țări se întemeiază și se vor întemeia pe cele cinci principii recunoscute la conferința de la Bandung și anume:

Respectarea integrității teritoriale și a suveranității fiecărui stat;

neagresiune;
neamestec în treburile interne;
egalitate și avantaj reciproc;
coexistență pașnică.

Reprezentanții Uniunii Sovietice și reprezentanții Cambodgiei sînt convinși că recunoașterea generală a acestor principii, care au și contribuit la slabirea încordării internaționale, va consolida pacea în întreaga lume. Insuflețite de dorința comună de a continua munca în vederea întăririi continue a prieteniei și păcii, guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Cambodgiei au hotărît să facă schimb de reprezentanți diplomatici cu rangul de ambasadori.

Cele două delegații au examinat mijloacele de întărire a colaborării pe tărîm economic și cultural între Uniunea Sovietică și Cambodgia. Ele au discutat cu privire la formele unei asemenea colaborări între cele două țări și au căzut de acord asupra principiilor generale bazate pe prietenie dezinteresată și ajutor reciproc. Experți sovietici și cambodgieni se vor întîlni în viitorul cel mai apropiat în Cambodgia pentru a elabora căile practice pentru întărirea legăturilor economice și culturale dintre cele două țări. Experții vor examina, printre altele, problema acordării de ajutor regatului Cambodgia în construirea de întreprinderi industriale și de alte întreprinderi, precum și în pregătirea de cadre tehnice.

Guvernul sovietic a declarat ca este gata să acorde Cambodgiei ajutor tehnic și economic fara nici un fel de condiții egoiste, respectînd pe deplin suveranitatea, independența și demnitatea națională a Cambodgiei, pentru a-i da posibilitatea să-și dezvolte economia, să continuie să apere politica de neutralitate și să mențină colaborarea prietenească cu alte națiuni în interesul înfloririi și prosperității Cambodgiei, în interesul consolidării păcii.

Reprezentanții Cambodgiei își exprimă admirația pentru politica de pace și prietenie pe care Uniunea Sovietică o duce față de toate națiunile, precum și pentru sprijinul pe care continuă să-l acorde țărilor slab dezvoltate din punct de vedere economic.

În ceea ce îi privește, reprezentanții sovietici acordă o înaltă prețuire perseverenței și curajului cu care regatul Cambodgiei a dobîndit și își apără independența și duce politica sa de neutralitate, ceea ce contribuie la consolidarea cauzei păcii.

În timpul convorbirilor a fost subliniată îndeplinirea de către Cambodgia a condițiilor acordurilor de la Geneva, rolul important al acestor acorduri în opera de consolidare a păcii în țările Indochinei și de creare a premizelor pentru reglementarea pașnică a problemelor litigioase nerezolvate în această regiune a lumii, precum și valoarea și importanța îndeplinirii necondiționate a prevederilor acestor acorduri.

În numele popoarelor U.R.S.S., guvernul sovietic a oferit ca dar guvernului și poporului regatului Cambodgiei construirea și utilarea cu forțele și mijloacele U.R.S.S. a unui spital la Pnom Penh. Delegația regatului Cambodgiei a acceptat cu recunoștință acest dar al guvernului sovietic.

În numele regelui și al poporului Cambodgiei Alteța sa regală prințul Norodom Sianuk a transmis lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și lui D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., invitația de a vizita regatul Cambodgia ca oaspeți ai statului. Această invitație a fost acceptată cu mulțumiri. Părțile vor cădea ulterior de acord asupra datei vizitei.

Cele două părți și-au exprimat satisfacția față de rezultatele tratativelor și față de contactele personale stabilite între oamenii de stat ai Uniunii Sovietice și regatului Cambodgiei; ele au ajuns la părerea unanimă că aceste tratative vor sluji interesele popoarelor celor două țări și cauza consolidării păcii în întreaga lume.

Întocmit la Moscova la 7 iulie 1956

Din partea guvernului U.R.S.S.
N. A. BULGANIN
președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Din partea regelui și guvernului Cambodgiei,
NORODON SIANUK
reprezentantul Majestății Sale regele Cambodgiei și al poporului Cambodgiei

Înmînarea unor decorații

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a decorat pe Majestatea Sa Norodom Suramarit, regele Cambodgiei, cu ordinul „Suvorov" cl. 1-a pentru merite în stabilirea și dezvoltarea de bune relații între regatul Cambodgiei și U.R.S.S. Cu ordinul „Suvorov" cl. 1-a a fost decorat de asemenea Alteța Sa regală Norodom Sianuk, care a adus o contribuție însemnată la stabilirea și dezvoltarea de bune relații între cele două țări.

La 7 iulie în Palatul Mare al Kremlinului într-un cadru solemn, în prezența membrilor delegației de oameni de stat din Cambodgia și a conducătorilor guvernului sovietic și ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice precum și a reprezentanților presei sovietice și străine a avut loc înmînarea decorațiilor.

★

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iulie, prințul Norodom Sianuk, care se află în U.R.S.S. la invitația guvernului sovietic, a înmînat în Marele Palat al Kremlinului lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.S.S.S. Marea Cruce a Ordinului regal al Cambodgiei. K. E. Voroșilov a fost decorat cu acest ordin de către Majestatea Sa, regele Cambodgiei Norodom Suramarit.

Prințul Norodom Sianuk a remis totodată lui K. E. Voroșilov mesajul regelui adresat președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Convorbirea de la C.C. al P.C.U.S. cu conducători ai P. C. din Belgia

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iulie, la Comitetul Central al P.C.U.S. a avut loc o convorbire cu conducători ai Partidului Comunist din Belgia, care vizitează U.R.S.S.

La convorbire au luat parte N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S., Ernest Burnelle, secretar național al Partidului Comunist din Belgia și Theo Dejace, Bert Van Heerich și Reny Gillis, membri ai C.C. al Partidului Comunist din Belgia.

Convorbirea în cursul căreia s-au discutat probleme interesînd cele două partide, s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Plenara C.C. al P. C. Francez

PARIS 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iulie a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Francez, prezidată de Marcel Cachin. Participanții la plenară au ascultat raportul prezentat de Etienne Fajon cu privire la recenta vizită la Moscova a delegației Partidului Comunist Francez.

Plenara a discutat și a adoptat în unanimitate textul declarației prezentate de Waldeck Rochet. În declarație se spune printre altele: Comitetul Central al Partidului Comunist Francez aprobă activitatea delegației și își exprimă satisfacția față de aceste tratative în cursul cărora a reieșit deplina unitate de vederi a celor două partide în toate problemele ridicate de Congresul al XX-lea și, îndeosebi în ceea ce privește necesitatea de a depune toate eforturile pentru a realiza unitatea de acțiune a clasei muncitoare în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Comitetul Central aprobă cu căldură hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice care arată cum a fost lichidat în U.R.S.S. cultul personalității lui Stalin.

Aproape 4 milioane greviști agricoli în Italia

ROMA 7 (Agerpres). Potrivit agenției Reuter, numărul muncitorilor agricoli din Italia care au încetat lucrul se ridică la aproape 4.000.000.

France Presse subliniază că greva muncitorilor agricoli, care cer satisfacerea revendicărilor lor economice și îmbunătățirea condițiilor lor de muncă, este cu atît mai gravă cu cît în Italia a început secerișul. În regiunile Milano și Pavia au avut loc incidente între greviști și proprietarii agricoli. Au fost operate mai multe arestări în rîndul greviștilor.

Mesajul de salut adresat de N. A. Bulganin poporului mexican

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite. În numărul său jubiliar din iulie, revista mexicană „Siempre" a publicat următorul mesaj de salut adresat poporului mexican de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

„Mă folosesc de prilejul jubileului revistei „Siempre" pentru a transmite în numele popoarelor Uniunii Sovietice și al meu personal un sincer salut și urări de prosperitate și înflorire poporului mexican iubitor de libertate.

Uniunea Sovietică își întemeiază relațiile cu Mexicul ca și cu celelalte țări, pornind de la posibilitățile și necesitatea coexistenței pașnice între state cu sisteme sociale diferite. Principiile fundamentale ale politicii externe a Uniunii Sovietice sînt recunoașterea dreptului tuturor popoarelor la o dezvoltare națională și de stat independentă, respectarea suveranității atît a statelor mari cît și a celor mici și neamestecul în treburile altor țări.

Dezvoltarea legăturilor culturale între Mexic și U.R.S.S. care a început în ultima vreme, contribuie la lărgirea înțelegerii reciproce și la întărirea prieteniei dintre popoarele noastre.

Îngăduiți-mi să-mi exprim convingerea că relațiile de prietenie dintre Mexic și Uniunea Sovietică se vor dezvolta cu succes și în viitor spre binele popoarelor noastre și al păcii generale.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.
N. BULGANIN

„Militarismul și reacțiunea vest-germană pot fi înfrînate numai în urma unor acțiuni unite ale întregei clase muncitoare germane"

Scrisoare adresată de C.C. al P.S.U.G. lui Ollenhauer, Prezidiului Congresului P. S. D. G.

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ziarul „Neues Deutschland" din 7 iulie a publicat scrisoarea adresată de Comitetul Central al P.S.U.G., lui E. Ollenhauer președintele P.S.D.G., Prezidiului apropiatului Congres al P.S.D.G. care va avea loc la München și delegaților la acest Congres.

În scrisoarea semnată de Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. se exprimă dorința ca hotărîrile Congresului P.S.D.G. să contribuie la înlăturarea primejdiei războiului în Europa, la întărirea securității, la crearea unei Germanii unite pe o bază pașnică și democratică.

C.C. al P.S.U.G. arată în scrisoare că militarismul și reacțiunea vest-germană pot fi înfrînate numai în urma unor acțiuni unite ale întregii clase muncitoare germane.

În vederea lichidării divergențelor și confuziilor care impiedică realizarea unei înțelegeri reciproce între P.S.D.G. și P.S.U.G. și în vederea stabilirii unității de acțiune, C.C. al P.S.U.G. adresează partidului social-democrat următoarele propuneri:

1. — Reprezentanții organelor conducătoare ale celor două partide să examineze în comun problemele privind asigurarea păcii, dezarmarea, destinderea încordării în Germania și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa;

2 — Organele conducătoare ale celor două partide să efectueze un schimb oficial de delegații în vederea cunoașterii situației oamenilor muncii, precum și a condițiilor economice și de stat în cele două părți ale Germaniei; cele două partide să facă un schimb de delegații din partea întreprinderilor, raioanelor, districtelor și laenderelor;

3. — P.S.D.G. și P.S.U.G să țină adunări de partid în cadrul cărora reprezentanții celor două partide să-și poată expune punctul de vedere în ceea ce privește problemele asigurării păcii, măsurile îndreptate spre încetarea războiului rece și calea spre crearea unei Germanii iubitoare de pace și democratice.

În încheierea scrisorii se subliniază că Germania poate fi reunificată într-un stat iubitor de pace și democrat și va putea juca rolul ce i se cuvine în familia popoarelor ca stat suveran și progresist numai în cazul în care clasa muncitoare germană va lua soarta întregului popor în mîinile sale.

În 24 de ore

MOSCOVA. — La 7 iulie a părăsit Moscova, plecînd spre Londra, V. A. Malîșev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., însoțit de un grup de tehnicieni experți sovietici. Potrivit înțelegerii expusă în declarația comună anglo-sovietică din 26 aprilie 1956, delegația sovietică va vizita Marea Britanie.

MOSCOVA. — Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a hotărît să transfere guvernului Republicii Populare Polone operele de artă plastică și aplicată care au aparținut unor muzee poloneze.

BONN. — În cursul nopții de vineri spre sîmbătă Bundestagul a adoptat proiectul de lege guvernamental cu privire la introducerea serviciului militar obligatoriu. Împotriva acestui proiect au votat toți deputații social-democrați și deputații partidului refugiaților. Deputații liber democrați s-au abținut de la vot.

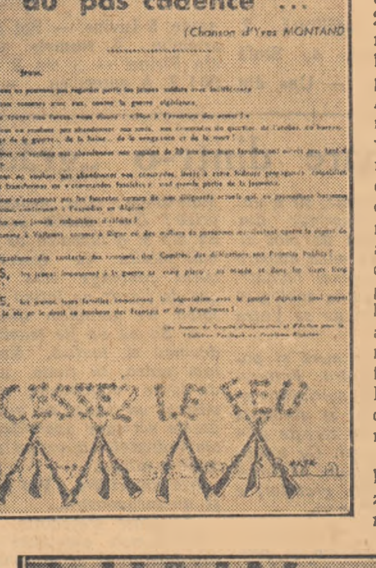
MOSCOVA. — În dimineața zilei de 7 iulie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a primit delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, în frunte cu mareșalul Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, care a sosit la Moscova.

LONDRA. — La 6 iulie, după încheierea conferinței primilor miniștri ai țărilor Commonwealth-ului britanic a fost dat publicității comunicatul final. În comunicat se arată că tratativele primilor miniștri au scos în evidență că există o comunitate de scopuri în abordarea celor mai importante probleme ale zilelor noastre.

PRAGA. — La 7 iulie la invitația guvernului Republicii Cehoslovace au sosit la Praga Dag Hammarskjoeld, secretar general al O.N.U. și N. S. Cornișev, secretar general adjunct al O.N.U.

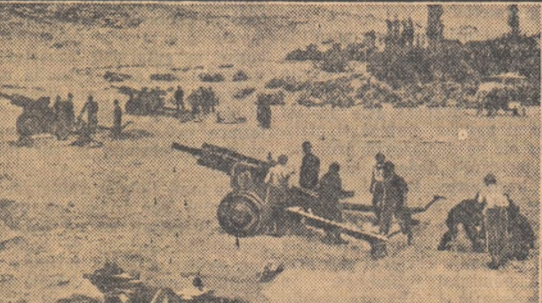
PEKIN. — Recent la Hiroshima a încetat din viață cea de a noua victimă din cursul acestui an a efectelor radiațiunilor atomice, provocate de bombardamentul atomic american de acum 11 ani. Victima, Kimie Nakaiama, în vîrstă de 24 ani, soția unui comerciant domiciliat în prefectura Hiroshima, a avut arsuri și răni provocate cu prilejul bombardamentului atomic din august 1945.

„Incetați focul" în Algeria!

Ziua și noaptea pe pămîntul Algeriei domnește încleștarea. Tunurile colonialiștilor francezi (fotografia din dreapta), tancurile și mitralierele nu au odihnă, doar vor înăbuși glasul celor ce se ridică la luptă pentru independență națională. 400.000 soldați francezi sînt angajați în luptă cu patrioții algerieni. 200.000 de rezerviști au fost chemați sub arme. Colonialiștii, orbiți de interesele lor înguste, nu vor să înțeleagă că dorința de libertate a unui popor nu poate fi stinsă cu ajutorul gloanțelor și obuzelor. Adepții războiului colonialist sînt străini de interesele naționale ale Franței. Sute și mii de tineri în floarea vîrstei se sting departe de căminele lor, impozitele militare cresc, iar populația îndură mizerie. Iată de ce masele largi ale poporului francez cer să se pună capăt vărsării de sînge în Algeria. Niciodată mișcarea antirăzboinică din Franța nu s-a desfășurat cu atîta vigoare și amploare ca astăzi. In această mișcare, un loc de frunte îl ocupă tineretul francez, organizația sa progresistă — Uniunea Tineretului Republican din Franța (U.J.R.F.). Mii și zeci de mii de afișe sînt distribuite de cercurile U.J.R.F. și de Comitetele Tinerilor pentru Pace în Algeria. Afișul alăturat (fotografia din stînga) editat de tineretul din Nice a cunoscut un mare succes și a contribuit la dezvoltarea acțiunilor împotriva războiului din Algeria.

„Pace în Algeria!" — iată lozinca cea mai populară a tineretului din Franța (fotografia de jos) prezentă la orice acțiune și manifestație de înfierare a războiului colonialist din Algeria.

Glasul studenților musulmani algerieni

În urmă cu puțin timp, ziarul nostru a primit din partea Uniunii generale a studenților musulmani algerieni, cu sediul la Paris, o scrisoare împreună cu textul unei declarații în problema algeriană. In scrisoare eram rugați să facem cunoscută și tineretului nostru această declarație adoptată de Comitetul de direcție al Uniunii.

Publicăm mai jos extrase din textul acestei declarații:

De aproape doi ani, poporul algerian trăiește una din epocile cele mai grele ale istoriei sale. Victimă a expansiunii coloniale a ultimului secol, poporul algerian, în ciuda imenselor sacrificii pe care a fost nevoit să le facă nu a încetat lupta sa pentru a dobîndi suveranitatea națională. Lupta sa de astăzi este prilej de admirație pentru întreaga omenire.

Uniunea generală a studenților musulmani algerieni, care reprezintă pe toți studenții musulmani algerieni din Algeria, Franța, Tunis, Maroc și Orientul Apropiat, nu poate tăcea cînd însuși viitorul Algeriei este amenințat.

La cel de al doilea Congres al Uniunii generale a studenților musulmani algerieni, a fost adoptată o moțiune în care se cere recunoașterea drepturilor Algeriei la independență și începerea de negocieri cu Frontul Național al Eliberării, ca fiind singura cale pentru a se restaura pacea în Algeria. Dar, după 2 ianuarie, speranțele noastre pentru o nouă eră în relațiile între cele două țări ale noastre (Franța și Algeria N.R.) au fost zdruncinate, iar încercările de a găsi o soluție pașnică au fost înlocuite de un război pe scară largă.

La toate acestea trebuie adăugate intimidările și repetatele arestări de studenți algerieni musulmani.

După ținerea celei de a doua conferințe a Uniunii, colegul nostru Brachemi, care a reprezentat secțiunea Uniunii din Marsilia, a fost arestat și azvîrlit în închisoarea din Marsilia. Ferhat Hajiadji a fost închis și torturat timp de peste o săptămînă de poliția din Alger, aceasta înainte de a fi transferat la Djidjelli, unde, după știri provenite din izvoare oficiale, era cît pe ce să fie împușcat împreună cu mulți alți algerieni. Nici copiii din școlile secundare nu au fost scutiți de asemenea măsuri teroriste (cităm cazul tînărului Brahmi, elev la școala din Bougie, care a fost ars de viu în timpul distrugerii satului său unde își petrecea vacanța).

Este oare cu putință pentru noi, studenții Universității, de a ne continua studiile în liniște, cînd pe zi ce trece ne vin știri tot mai alarmante și mai tragice din țara noastră și cînd mințile noastre sînt neîncetat tulburate de problemele grele ale momentului?

Comitetul de direcție al Uniunii generale a studenților musulmani algerieni, aprobînd hotărîrea Adunării Generale a Secțiunii din Alger de a începe o grevă a examenelor și cursurilor, a hotărît să extindă această grevă la toți studenții algerieni musulmani din Franța, Tunis și Maroc.

Aceasta este o acțiune care cere mari sacrificii din partea noastră, deoarece înseamnă renunțarea la roadele muncii unui an întreg.

Aceasta este însă, totodată, o acțiune care arată dorința studenților algerieni musulmani de a subordona totul cauzei poporului lor.

ÎN ORAȘUL „CELOR 200 DE CALEȘTI"

Rafalele vîntului băteau ploaia măruntă, pătrunzătoare, asupra vitrinei late a patiseriei. Stăteam la o masă de lingă fereastră. Pe stradă răsăreau cînd și cînd trecători grăbiți. Deodată, ușa localului s-a deschis încet, parcă împinsă de vînt. Intîi apăru o umbrelă, apoi purtătorul ei — un bătrînel îmbrăcat într-un fulgarin lustruit la guler și în coate. Noul venit și-a rotit privirea în jur. Indreptîndu-se către masa mea mă salută, ridicîndu-și pălăria:

— Am onoarea... Tașcă, avocat pensionar. Imi permiteți? După ce și-a dezbrăcat fulgarinul și-a mîngîiat cu palma volanul de păr ce-i încununa capul pleșuv și a luat loc pe scaun.

Cîtva timp a sorbit halba de bere privind plictisit pe fereastră. In cele din urmă, tușind, reluă inițiativa:

— Dragul meu, Bacăul e un oraș mort. Poftim, pustietatea asta se poate numi stradă principală? Mă uit la fețele tinerilor de azi și-i compătimesc. Ce știu ei? Nimic! Habar n-au de adevăratele plăceri ale vieții.. Hei, să fi cunoscut mata Bacăul celor 200 de calești... Să fi trăit o singură noapte la „Drăgan", să-ți fi cîntat la ureche Moisică armonistul...

— Să-ți fi tocat plămînii în fabrica Letea, l-am trezit eu din reverie.

Fața bătrînului deveni pămîntie. Dădu peste cap restul de bere și plecă furios uitînd să-mi dea bună ziua.

Pe seară ploaia a stat. Norii plumburii alergau bezmetici către apus. Pe străzile centrale o mulțime pestriță de oameni se învălmășea în toate sensurile. Sunetele scurte, caracteristice, ale semnalului morse îmi atraseră pașii spre radio-clubul A.V.S.A.P. unde un grup de tineri învățau să mînuiască aparatele telegrafiei fără fir. Deasupra lor era fixat de zid un plan-glob, intitulat: „Legăturile realizate de radioamatorii din Bacău".

Pe fondul albastru al hărții, pe toate continentele lumii, luceau ca niște licurici o puzderie de beculețe. Ele marcau țările în care trăiesc prietenii radioamatorilor din Bacău. Pasiunea lor pentru știință, pentru pace a învins barierele frontierelor și seară de seară își transmit pe undele scurte, tradiționalul salut: „73 es best dx!" ceea ce în codul internațional al radio-amatorilor înseamnă: „Salutări și cele mai bune legături la mari distanțe".

— Tovarășa care lucrează în colțul mesei este de profesie radiofonistă? l-am întrebat pe tovarășul Nicolae Morărescu, responsabilul clubului.

— Brumea Maria e muncitoare la fabrica „Proletarul". Deși frecventează clubul doar de cinci luni, urmează să fie confirmată ca prima fată radio-amatoare din regiunea Bacău. Nici tovarășul Vrabie Teodor, tînărul care bobinează la masa din fundul sălii, nu a fost profesionist, dar în cadrul clubului s-a calificat radio-tehnician. De 7 mai — „Ziua radiofoniei" — clubul nostru a organizat e expoziție. Printre exponate se enumărau trei aparate recepție superheterodine, un aparat radio recepție, trei aparate recepție cu reacție, două catometre, (aparate pentru verificarea lămpilor de radio) și multe alte piese de precizie confecționate de membrii clubului.

Cu părere de rău am părăsit sala clubului. In drum spre gară am străbătut strada centrală. Mergeam în rînd cu un mănunchi de oameni grăbiți. Fără voie am surprins o frîntură din discuțiile lor: se duceau să vizioneze spectacolul Circului chinezesc.

Stația de autobuse era situată în fața unuia dintre cele patru cinematografe ale orașului. In șuvoiul gălăgios de tineri ce se revărsa din sala cinematografului am recunoscut fața copilăroasă a lui Scorțeanu Liviu, cititor activ al bibliotecii regionale și purtător al insignei „Prieten al cărții". Ce s-ar fi întîmplat cu acest copil orfan dacă ar fi trăit pe timpul „celor 200 de calești?" Sosirea autobusului mi-a întrerupt gîndurile. Peste zece minute am ajuns la gară. Acceleratul de București era tras la peron. Pînă la plecarea trenului am rămas pe culuoar. Luminile orașului mi-au reamintit licuricii de pe harta albastră a radio-amatorilor, mi-au reamintit pe bătrînul avocat.

Domnule Tașcă, tinerii din urbea dumitale nu doresc orgiile din timpul „celor 200 de calești".

Dacă vrei să cunoști poezia zilelor noastre, dezleagă-ți de la ochi eșarfa trecutului. Vizitează fabricile, școlile serale, biblioteca regională, stadioanele sportive, vizionează spectacole și dacă ești de bună credință vei înțelege ce înseamnă adevărata viață.

PAUL DAN

Stelian Filip

Rondel despre fățarnic

Limbă dulce, zîmbet bun,
Vorba: miere și povață.
N-are vipere-n mustață
Nici stomac de căpcăun.

Rîde moale, se răsfață,
Ochii lui sînt flori de prun,
Limbă dulce, zîmbet bun,
Vorba: miere și povață.

Dar ți-e dat să afli-n viață,
Cînd te frige sub zăbun,
Că ți-a copt-o, cum să spun?
...Tocmai cel ce-avea, pe față,

Limbă dulce, zîmbet bun!

Lingușește — ce să facă!

Lingușește — ce să facă!
Rîde șeful? Hop și el!
Ideal suprem: să treacă
Cel mai devotat cățel.

Zbir cu micii, ca moș Teacă,
Blînd cu marii, ca un miel,
Lingușește — ce să facă!
Rîde șeful? Hop și el!

Erarhia, cîte-o leacă
Vrea s-o urce ușurel.
Ca s-ajungă pîn-la țel
(Țeastă mare, minte seacă),

Lingușește — ce să facă!

Rondel pentru îngîmfat

De -ncepe să-și ridice nasul,
Ascute critica — și taie!
Să vezi cum i se-nmoaie glasul
Și însuși nasul i se-nmoaie.

Nu-ntinde mult cu el taifasul
Privind cum suflă și se-nfoaie
De-ncepe să-și ridice nasul,
Ascute critica — și taie!

Că dacă lași să treacă ceasul,
I-or crește-n suflet putregaie.
In loc să fii mereu „retrasul"
Ascute critica — și taie,

De-ncepe să-și ridice nasul.

Colțul științei și tehnicii

NAVA „CÎRTIȚĂ"

A devenit obișnuită afirmația că trăim în era „minunilor" tehnice. Ce nume în afară de cel de navă „subterană" am putea da unei „nave" care, în loc să se deplaseze prin aer sau prin apă, se mișcă prin mediul solid, prin pămînt?

Cunoaștem marile dificultăți de care este legată săparea tunelurilor și a galeriilor. Inaintarea lucrărilor este întotdeauna foarte înceată, deoarece săpăturile la „front" se fac cu greutate din cauza spațiului restrîns, a tăriei rocii, a infiltrațiilor de apă. O altă problemă grea o constituie evacuarea rocii săpate, precum și armarea pereților și a tavanului tunelului. In afară de metodele mai vechi, cum ar fi „pușcarea" (excavare cu explozivi) și excavarea cu combine miniere, o metodă mai avansată este metoda „scutului" care se întrebuințează la lucrările în terenuri mai ușoare, cum ar fi lucrările metroului, canalizări adînci etc. Scutul este un agregat foarte complex, format din partea frontală înzestrată cu muchii tăietoare, care este împinsă înainte cu ajutorul unor vinciuri hidraulice foarte puternice, care dezvoltă apăsări de sute de tone. Roca dislocată pe această cale se evacuează din tunel cu ajutorul unor vagoneți sau benzi transportoare. Apoi vinciurile sînt deplasate înainte și spațiul liber format se armează căptușindu-se cu un inel format din sectoare de fontă sau oțel care se prind unele de altele cu buloane. In scut este de altfel instalată o „mînă mecanică" ce montează sectoarele și le bulonează. Vinciurile se sprijină pe noul inel și împing iarăși înainte scutul.

De obicei, din cauza infiltrațiilor de apă, se lucrează prin metoda „chesonului" Pentru a împiedica apa să pătrundă în scut, se pompează înăuntrul acestuia aer comprimat, la o presiune care să echilibreze presiunea apei. Dacă presupunem că se lucrează la 30 metri sub o pînză de apă va fi nevoie de aer comprimat la circa 3 atmosfere fiindcă o coloană de apă de 10 m. înălțime apasă cu 1 kg. pe cm^2.

Pentru a putea comprima aerul în scut este necesar ca acesta să fie separat de restul tunelului printr-o ecluză, o încăpere intermediară, prin care trebuie trecuți oamenii și roca excavată și care, prin deschiderea sau închiderea ușilor se află în legătură în mod alternativ cu scutul sau cu tunelul.

Chiar și cele mai rapide metode de săparea tunelurilor nu depășesc viteza de înaintare de 200 m. pe lună.

Pentru a ieși din acest impas, savanții și tehnicienii sovietici au făcut ceea ce mai făcuseră și mulți alții înaintea lor: au observat natura. Iar animalele ce sapă galerii nu sînt chiar atît de greu de găsit: pe orice cîmp se pot întîlni zeci de mușuroaie de cîrtițe. O primă observare ceva mai atentă va scoate în evidență un amănunt curios: volumul mușuroaielor este mult mai mic decît volumul galeriilor săpate de cîrtiță. Unde este restul de pămînt?

Pentru a răspunde la această întrebare, este nevoie să se observe modul în care cîrtița își sapă galeriile. S-a construit o cutie cu secțiunea de 40x40 cm. și cu lungimea de 2,50 m., care a fost umplută cu pămînt. Dînd drumul cîrtiței printr-un capăt al cutiei, ea sfredelea galerii spre celălalt capăt.

Pentru a observa mișcările animalului, cutia a fost așezată într-un aparat Röntgen Pe ecranul aparatului a devenit vizibil scheletul cîrtiței și conturul galeriilor. Astfel s-a observat că, împingîndu-se cu picioarele dinapoi, cîrtița execută cu capul o mișcare de pivotare în jurul axului galeriei, dislocînd pămîntul și ajutîndu-se cu picioarele din față care excavează solul. In același timp partea din față a corpului execută mișcări ce au ca rezultat presarea pămîntului în pereții galeriei. Prin această presare se realizează și întărirea pereților galeriei.

Pe acest principiu s-a pornit la realizarea primelor „nave subterane". Ele își merită pe deplin numele, fiindcă în fond principiul lor de mișcare este același ca și al navelor aeriene și maritime: ele se deplasează prin mediul pe care-l dislocă, însă fără să-l transporte. Primul prototip sovietic de navă subterană are la partea din față un dispozitiv de sfredelire făcut din aliaje dure și un dispozitiv elicoidal care presează pămîntul rotindu-se. In spate se află 4 aripioare stabilizatoare care, înfigîndu-se în pereții galeriei, împiedică rotirea agregatului. Pentru împingerea înainte sînt prevăzute 4 vinciuri Pentru schimbarea direcției, vinciurile acționează separat, pentru stînga împinge vinciul din dreapta, pentru devierea în sus acționează vinciul de jos și așa mai departe.

Garnitura de sfredelire acționează fie prin rotație, fie prin lovire, iar cuțitele din aliaje dure cu care este înzestrată pot ataca roci foarte compacte. Prima navă subterană sovietică a atins viteza de 10 m. pe oră. Acționarea ei se făcea cu electromotoare, iar alimentarea cu energie electrică și comanda se făcea prin cabluri.

Cu ajutorul unor asemenea agregate se vor putea rezolva în primul rînd problemele complicate pe care le ridică executarea săpăturilor pe sub orașe în vederea canalizărilor, instalării rețelelor de termoficare, galeriilor metrourilor. In loc de a se săpa și transporta zeci și sute de mii de tone de pămînt, navele subterane vor executa cu repeziciune și ușurință zecile de kilometri de galerii subterane. Nu vom mai avea ocazia să vedem pavajul stricat, circulația întreruptă din cauza săpăturilor. Traseele noilor instalații nu vor mai trebui să urmărească traseele străzilor. Se vor putea astfel pune în practică proiectele cele mai chibzuite și mai economice.

Dar acestea sînt aplicații oarecum „obișnuite".

Energia atomică deschide posibilități nebănuite acestei noi realizări. Navele subterane ale viitorului, înzestrate cu motoare atomice, vor executa lungi călătorii în căutarea bogățiilor minerale și a tainelor geologice ascunse în adîncurile scoarței pămîntului. Ca și la celelalte nave, aparate de pilotaj cu giroscoape le vor menține direcția, iar puternice instalații cu ultrasunete și de radiolocație le vor indica drumul.

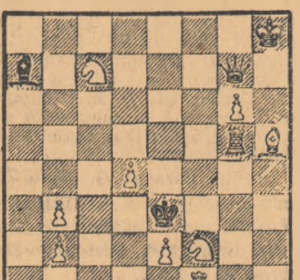
Căpitanii flotelor subterane ale viitorului vor trebui să fie oameni înzestrați cu un bagaj de cunoștințe extrem de cuprinzător, pentru a putea înfrunta primejdiile, mult mai dificile decît cele întîmpinate de nave și avioane. Sub pămînt nu se pot întrebuința nici bărci de salvare nici parașute... Totuși, care din noi n-ar vrea să fie și el unul din căpitanii minunatelor nave subterane ale viitorului?

Ing. A. NEGRU

ȘAH

Problema nr. 21 *Inedită*

VIRGIL NESTORESCU
București

Mat în două mutări

Alb: Rh8, Dg7, Tf1, Tg5, Nh5, Cc7, Cf2, Pb2, b3, d4, e2, g6.

Negru: Re3, Na7.

Căutînd să rezolvați această problemă veți cădea într-o cursă interesantă care în loc să vă facă greutăți vă va ajuta la găsirea „cheii" adevărate. Mutarea cursă este și mutarea de mat intenționată prin cheie, iar cheia nu este altceva decît amenințarea creată de cursă!

Poșta șahistului

● Intrucît numeroși cititori ne-au trimis greșit dezlegările problemelor, numai pentru că nu știu în ce direcție merg pionii din problemele publicate, precizăm că întotdeauna cei albi merg spre orizontala a opta (în sus), iar cei negri spre orizontala întîia.

● In toate problemele albul este la mutare și tot el îi face mat pe negru în numărul indicat de mutări.

● Trimitem răspunsuri personale tuturor cititorilor care ne cer lămuriri șahiste sau ne arată la timp dezlegările problemelor.

● Rugăm pe acei cititori care reușesc să compună probleme de șah, să ni le trimită pe adresa redacției, secția sport. Dacă ele vor fi găsite interesante, corecte și originale, în urma verificării de către specialistul nostru, le vom publica în cadrul acestei rubrici.

La vînătoare

Tineretul sovietic întîmpină Festivalul tineretului

Cititorii noștri au mai avut prilejul să afle cît de intens își desfășoară pregătirile pentru al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților tineretul sovietic, tineretul-gazdă a acestei grandioase manifestări a primăverii, a prieteniei tinerei generații din lumea întreagă.

Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților va fi precedat de Festivalul Unional al tineretului sovietic care se va desfășura în luna mai 1957.

Incă de pe acum tineretul sovietic se pregătește activ pentru Festival. Capacitatea creatoare, spiritul inventiv, entuziasmul tineresc sînt puse în slujba găsirii formelor cît mai interesante, cît mai frumoase de organizare a festivalurilor locale. Tinerii și tinerele creează cercuri de artiști amatori, înfrumusețează orașele și satele, construiesc noi stadioane, terenuri de sport, organizează serbări de masă.

Vom încerca în micul spațiu ce ne este rezervat să vă prezentăm sumare crîmpeie din pregătirile intense pentru Festival, cu convingerea că, deși nu vom reuși să vă redăm o imagine complectă a acestora, vă vom putea totuși demonstra cu cîtă nerăbdare și cu cîtă dragoste așteaptă tineretul sovietic această manifestare.

★

În cadrul clubului rafinăriei de petrol din Moscova a fost creat un mare colectiv de artiști amatori În diversele cercuri activează peste 400 de tineri petroliști. Pregătirile pentru Festival se desfășoară din plin. Colectivul cercului coregrafic pregătește dansuri ale poporului chinez, rus, slovac și moldovean Colectivul coral a învățat cîntece noi.

Nu-i prea ușor ca după o zi de muncă să iei în mînă manualul și să-ți reamintești ce-ai învățat la școală. Dar tinerii muncitori ai fabricii de ceasornice nr. 2 din Moscova țin să-și îndeplinească cu sfințenie angajamentul. Ei au hotărît ca pînă la deschiderea Festivalului să învețe limba engleză. Cercul de studii este condus de Anatoli Tulainov, student în anul IV al Institutului Pedagogic de stat pentru limbi străine din Moscova.

Tineretul din orașul Orehovo-Zuevo a hotărît ca pînă la deschiderea festivalului orășenesc să sădească o mie de pomi și 15.000 tufe.

Tinerii artiști ai orașului Petrozavodsc acordă ajutor colectivelor de artiști amatori care se pregătesc pentru Festivalul republican al tineretului carelo-fin.

★

Tineretul din raionul Krasnoarmeisc al orașului Chișinău a hotărît într-o adunare a sa să strîngă în cursul anului 1956, 150 tone de fier vechi și 20 tone de maculatură. Banii obținuți din predarea fierului vechi și a maculaturii vor fi vărsați la fondul Festivalului.

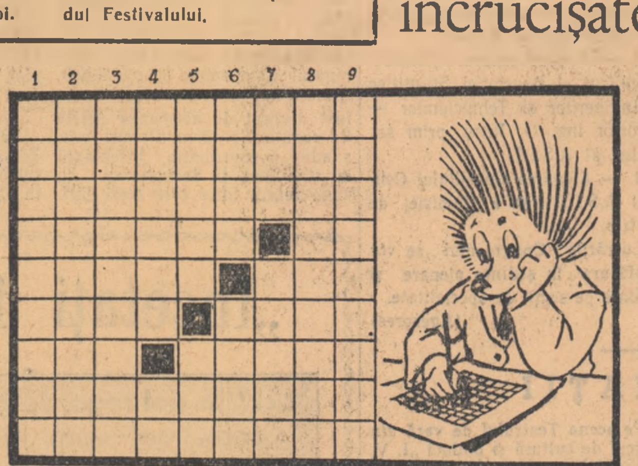
La uzina „Krasnii bogatîr" din Moscova a avut loc festivalul tineretului din uzină. În fotografia nr.1 îi puteți vedea pe participanții la festival în foaierul clubului.

Fotografia nr. 2, ne prezintă pe membrii cercului de artiști amatori din uzină executînd un dans polonez, iar fotografia nr. 3 reprezintă pe elevii școlii de coregrafie de pe lîngă Teatrul Mare, Larisa Loiko și Ravil Husainov executînd la festivalul uzinei un dans moldovenesc.

Cuvinte încrucișate

ORIZONTAL

1. Fără... față! 2. ...de rădăcină pătrată. 3. Vestită cetate a grecilor antici. 4. Așa-i un compliment. — Cuvîntul cel mai dorit. 5. Scrisoare. — Stambă (mold.) 6. Las afară (fig). — Aici. 7. Obiect ce-și demască acțiunea. — Meseriaș. 8. Inmiresmați. 9. Ținuturi.

VERTICAL

1. Inainte de iscălitură. 2. Ura!!! 3. Toxic. 4. Stofă țesută cu... metal! — Una din șapte. 5 Invins. — Bot dar nu al ariciului. 6 Numele unui trib din Pirinei — 3 din 9 și 9 din 90! 7. A munci cu.... — Rămîne în... casă! 8. Inălțări (!) 9. Fabrici textile.

Cuvinte mai puțin cunoscute: AGOT.

Scrisoare dintr-o „grădină" zoologică...

Un drum lăturalnic, cît o ulicioară, se desprinde din asfaltul umezit de ploi al Buștenilor și poartă mica noastră caravană spre „pomul lăudat", mai exact spre grădina zoologică a splendidei așezări de pe Valea Prahovei.

Cîteva minute de mers și poposim înaintea intrării. Foto-reporterul nostru își potrivește obiectivele aparatului și zîmbește încîntat, mai ales că zărește prin apropiere cîțiva puști. Cu ajutorul lor și al ursuleanului pe care-l bănuiește în spatele gratiilor, e pus pe „foto-fapte" mari.

Intrăm cu alaiul pruncilor (invitații noștri) după noi și pentru început constatăm cu plăcere prezența unei mîini gospodărești acolo. Entuziasmul nostru se topește însă repede. De după grilajele majestuoase, ce lasă să se vadă că odată a existat o preocupare pentru această grădină zoologică, ne întîmpină cîțiva urși rebegiți, cu blăni jupuite, cu priviri melancolice și care, tolăniți apatici pe spetezele de fier, au reveria pădurilor din apropiere.

Foto-reporterul nostru și-a închis plictisit aparatul și acum împarte niște bomboane puștilor dezamăgiți. Ne continuăm investigațiile și după cercetări minuțioase mai descoperim cîțiva iepuri, o căprioară ce nu mai are mult pentru a atinge vîrsta lui Matusalem; cînd, deodată, surpriză! Din spatele unui grilaj, un lup și o lupoaică pe care numai tăblița cu inscripții ne-a putut convinge că-s veritabili „os de fiară" ne întind smeriți o jalbă. Ne apropiem sfioși.

— Să nu vă fie teamă, ne îndeamnă ei, luați-o. Noi sîntem lupi sadea, în ciuda aspectului de javre vagabonde, și ne-am păstrat un suflet de viteaz sub aceste sărmane aparențe. Așa că am îndrăznit să scriem președintelui o jalbă...

Noi am citit-o. V-o prezentăm și dumneavoastră...

„Tovarășe președinte,

In numele asociației ultimilor supraviețuitori ai grădinei zoologice din Bușteni, cu deosebit respect aducem la cunoștința domniei voastre jalnica și disperata situație în care ne aflăm. Ca vechi pensionari a ceea ce s-a putut numi odată grădina zoologică, ținem să vă reamintim pe această cale că noi reprezentam una din atracțiile orașului nostru, că noi constituiam prin diversitatea speciilor un obiect de studiu pentru cei interesați, un loc de atracție pentru turiști, ne mai vorbind de faptul că pentru copii eram una din marile lor bucurii.

Astăzi, tov. președinte, lucrurile stau altfel. Din grădina zoologică nu a rămas decît slaba amintire. Cîțiva urși bătrîni și anemici — luați și aceștia, dumneavoastră știți cum și prin ce împrejurări, de la țiganii nomazi — o singură capră neagră aflată și ea în ajunul celui din urmă drum. Cerbul lopătar a decedat și el chinuit de amintirea soaței ce-l chema din înălțimile amețitoare ale crestelor de munte.

Se mai găsesc însă și oameni cu suflet pentru „fiarele" de aci. Astfel, îngrijitoarea noastră, găsind o frumoasă vulpe prinsă în capcană de un vînător, a cumpărat-o cu 150 lei din banii de intrare. Iar dumneavoastră, tov. președinte, după o matură chibzuință, ați hotărît să se rețină din salariul îngrijitoarei suma de mai sus.

Credem că ar fi cazul, tovarășe președinte, să se studieze mai serios și să intre în preocuparea Sfatului popular Bușteni, al cărui președinte sînteți, soarta acestei grădini zoologice și a pensionarilor ei.

Dacă vreți, vă putem întocmi o listă cu diverse comori ale faunei care și-ar putea găsi cu cinste loc în compartimentele îngrădite ale grădinii noastre, astăzi goale.

In credința că jalba noastră își va atinge scopul, vă lăsăm tovarășe președinte și vă rugăm să iertați îndrăzneala noastră de a vă fi deranjat pentru o clipă din plăcuta toropeală care v-a cuprins.

Lupul LORD
și lupoaica LIDA
(pt. conformitate: Brigada noastră volantă).

Să vorbim despre **MUZICĂ**

Cîteva cuvinte despre cîntec

Din cele mai vechi timpuri omul își cînta aleanul, dorul, bucuriile, le împărtășea semenilor săi prin cîntec — fie că-l însoțea de un acompaniament instrumental, fie că nu. De-a lungul vremii, cîntecul poporului s-a șlefuit — cum arăta George Enescu — precum apa șlefuiește pietrele de rîu.

Și, așa cum era și firesc, au apărut la același popor, la neamuri diferite, multe și variate genuri de cîntece. Nu e cazul să vorbim despre toate.

Cîntecul nostru, „pesnia" rusă, „lied-ul" german, „canzonetta" italiană, „la chanson" franceză ș.a.m.d. nu se deosebesc numai după termenul folosit în limbile respective ci și ca substanță și formă.

Cîntecul nostru „cult", adică făurit de compozitori, este în marea carte a istoriei muzicii destul de tînăr, dar cîntecul popular își are obîrșia departe, peste veacuri.

In țara noastră, în regiuni de cîmp unde străvechiul port autohton a devenit destul de rar, vechile versuri și melodii de doine, hore, colinde stăruie totuși.

Fie pe arie la un cor de flăcăi, fie la căminul cultural la vreo șezătoare, fie de la o femeie tînără ce toarce sau de la un bătrîn care își deapănă amintirile — poți auzi adesea vechi melodii reprezentînd o podoabă cu care ne putem mîndri.

Era firesc ca muzicienii creatori — compozitorii — să nu treacă indiferenți pe lîngă această comoară. Și, într-adevăr, ei s-au apropiat de ea, s-au inspirat din ea, dîndu-i strălucire nouă.

Printre primii care au notat muzica populară de la noi se numără Franz Joseph Sulzer, Anton Pann și alții, iar printre pionierii cîntecului romînesc cult trebuie să numărăm pe Elena Asachi în Moldova, care în 1834 compune „O idilă moldovenească" și muzica pe libretul „Dragoș Vodă" de G. Asachi. Alexandru Flechtenmacher este primul care a pus în valoare cîntecul romînesc în cadrul unei operete — „Baba Hîrca" pe un libret de Matei Millo.

Drumul cîntecului romînesc de la acești pionieri pînă azi a fost plin de greutăți, dar muzicienii patrioți ca Gavriil Muzicescu, Ion Vidu, D. G. Kiriac, G. Dima, Iacob Mureșianu, Ciprian Porumbescu, Gh. Cucu au înălțat mai sus cîntecul și corul romînesc făurind în acest domeniu adevărate modele care, fiind inspirate din popor, au fost redate poporului ce și le-a însușit ca bunuri artistice de preț Azi asistăm la o nouă înflorire a muzicii vocale. Atît în domeniul corului cît și în cel al cvartetului vocal sau al cîntecului pe o singură voce, compozitorii noștri din generația mai vîrstnică și din cele mai tinere au creat lucrări de valoare cu care muzica noastră se mîndrește pe bună dreptate.

După cum știți, însuși semnalele de anunț ale posturilor noastre de radio sînt fragmente din cîntece de Ciprian Porumbescu și D. G. Kiriac. Dar din istoria cîntecului romînesc puteți auzi la radio și o serie de alte lucrări în această săptămînă.